

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 23C/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419201814
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Rigáňová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1419201814.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudkyňou JUDr. Zuzanou Rigáňovou v spore žalobcov: 1. A.. A. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XB, Bratislava, 2. H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XB, Bratislava, 3. A.. H. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XB, Bratislava, 4. A.. A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XX, Bratislava, zastúpení JUDr. Michaela T?r?ková, advokátka, so sídlom Ul. 29. augusta 5, Bratislava, IČO: 30 848 679, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Račianska 71, Bratislava, IČO: 00 166 073, za účasti intervenienta na strane žalovaného: E.. P. Z., súdna exekútorka, so sídlom R. XX, Prešov, o zaplatenie 300.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanému sa voči žalobcom 1/ až 4/ nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

III. Intervenientovi na strane žalovaného sa voči žalobcom 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 20.06.2019 v priebehu konania upravenou sa žalobcovia domáhali, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcom sumu 300.00,- eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 10.02.2016 do zaplatenia s tým, že každý zo žalobcov má z priznanej sumy nárok na časť určenú pomerom spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti, na ktorej došlo ku škode.

Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že ako poškodení uplatnili u žalovaného žiadosť zo dňa 17.12.2018 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 300 000,-eur, spôsobenej žalobcom vydaním nezákonného rozhodnutia a nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej ním z poverenia súdu, podanú na adresu žalovaného doporučenou poštovou zásielkou dňa 19.12.2018. Žalovaný v zákonnej lehote nereagoval, ani nárok na náhradu škody žalobcom neuspokojil. Ku škode žalobcov ako poškodených vo vyššie uvedenej výške došlo tým, že súdny exekútor E.. P. Z. so sídlom exekútorského úradu v Prešove, P. XX, poverený na vykonanie exekúcie Okresným súdom Bratislava IV pod č. 5104.083867 zo dňa 8.10.2013, začal exekúciu Bratislava, katastrálny odbor, ktorý prípisom zo dňa 10.08.2015 žiadateľom oznámil, že žiadosti vyhovel. Exekútor až prípisom zo dňa 04.08.2015 podal na OÚ Bratislava oznámenie o vydaní zrušenia upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti, aj príkazu na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností a prikázal v ňom vykonať príslušné výmazy (ktoré však boli vykonané už skôr, na podnety žalobcov 1/ a 2/). Žalobcovia ako spoluvlastníci a súčasne záložcovia rodinného domu boli spoludlžníkmi z titulu úveru, poskytnutého v r. 2011 žalobcovi 1/ ako dlžníkovi Privatbankou, a.s. (ako záložným veriteľom) vo výške 1,15 mil. eur za účelom čiastočného refinancovania nákladov na výstavbu nehnuteľností - 4 rodinných domov s pozemkami a príslušenstvom (označených ako RD - A,B,D,F postavených v rámci spoločného projektu

obnášajúceho pôvodne 6 RD). Išlo o moderné nadštandardné domy, ktorých všeobecná hodnota určená znalcom sa pohybuje za každú nehnuteľnosť v reláciách cca pol mil. eur a viac. Úverovou zmluvou bolo stanovené splácanie úveru z výťažku z predaja jednotlivých úverovaných nehnuteľností. (O čiastočné refinancovanie sa jednalo z dôvodu, že na nákladoch ich realizácie sa podieľala úverujúca banka cca 60 % - ami a spoluvlastníci RD cca 40 % - ami vlastnými prostriedkami - celoživotnými úsporami). Po splatení časti úveru v r. 2011 - 2013 z výťažku z predaja troch zo štyroch založených nehnuteľností, ostal v r. 2014 k vyrovnaní pohľadávky Privatbanky na dopredaj ešte v jej prospech založený RD B. Banky v záujme lepšieho uspokojenia svojich úverových pohľadávok aj po ich splatnosti pred málo efektívnym núteným vymáhaním (v dobrovoľných dražbách či exekúciách, pri ktorých navyše dochádza ešte k ďalšiemu zvyšovaniu pohľadávok /značné odmeny a iné náklady uplatňované dražobníkmi a exekútormi/) uprednostňujú aj po dlhšiu dobu „slobodné“ odpredaje založených nehnuteľností ich záložcami (dlžníkmi), ktorými dochádza k podstatne vyšším výťažkom - čo je tak v prospech bánk ako aj záložcov (dlžníkov). Tak tomu bolo i v tomto prípade, keď Privatbanka po uplynutí termínu splatnosti úveru dňa 30.06.2013, umožnila dlžníkovi resp. spoludlžníkom - záložcom realizovať dopredaj dvoch dovtedy ešte neodpredaných nehnuteľností (predmetný RD B - súp.č. XXXX a RD F - súp.č. XXXX) „slobodne“, teda v reálnych trhových cenách, umožňujúcich komfortné vysporiadanie nielen jej pohľadávky, ale súčasne aj pohľadávky oprávnených z exekúcie Ex 1590/13. Zároveň s povinnými však upovedomenie I zo dňa 28.10.2013 o začatí tejto exekúcie voči žalobcom 1/ a 2/ obdržala od exekútora aj banka, čo vyvolalo jej okamžitú reakciu a nezvratne spustilo procesy, zavŕšené značnou škodou, vzniknutou všetkým žalobcom. V mienení, že exekútor ako nositeľ výkonu verejnej moci (prezentujúci štát) postupuje dôvodne a zákonným spôsobom, v obave z ohrozenia svojej pohľadávky reagovala Privatbanka bez meškania tak, že bezprostredne po obdržaní upovedomenia I oznámením zo dňa 05.11.2013 začala na cit. dva, v tom čase v jej prospech založené rodinné domy, výkon záložného práva. (Tak bol Privatbankou vo výkone záložného práva odpredaný v decembri 2013 ako prvý RD F - so značnou stratou, spôsobenou na LV exekútorom zapísanou vyššie uvedenou poznámkou o nezákonnej exekúcii predajom nehnuteľnosti).

Pre kumuláciu obmedzujúcich poznámok a tiarch zapísaných na LV jednak exekútorom a ako reakcie na ne poznámok uplatnených následne Privatbankou resp. i ňou obstaranými dražobnými spoločnosťami, čo potenciálnych záujemcov o kúpu významne zneisťovalo a od kúpy odradzovalo, sa RD B vo výkone záložného práva už Privatbanke predat' nepodarilo. Takáto škodlivá kumulácia zápisov poznámok je zjavná konkrétne z výpisu z LV z 11.04.2014, resp. aj z vyššie citovaného a doloženého výpisu z LV z 24.04.2014, kde išlo o kumuláciu ťarchy zapísanej exekútorom a poznámok zapísaných Privatbankou a dražobníkom. Osobitne sa dôsledky z prejavili v prípade zmarenia predaja - kúpy RD B vážnemu záujemcovi za trhovú cenu 565. 000,- eur, zodpovedajúcu súčasne všeobecnej hodnote RD B - podľa znaleckého posudku č. 78/2014 zo dňa 20.03.2014, vypracovaného pre potreby banky (Slovenská sporiteľňa, a.s.), ktorá kúpu hodlala financovať z hypotekárneho úveru. Ku kúpe vydal záložný veriteľ Privatbanka dňa 27.03.2014 kupujúcemu akceptačný list s konkrétnymi podmienkami pre predaj tejto nehnuteľnosti. Napriek tomu a vyhodnotenej bonite tohto klienta, prijateľnej pre schválenie úveru, cit. úverujúca banka k schváleniu hypotekárneho úveru klientovi nepristúpila - z dôvodu, že kupovaná nehnuteľnosť vykazovala pre banku neakceptovateľnú prekážku - najprv v tom čase exekútorom nezákonne vedená exekúcia predajom spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam s na LV vyznačenou poznámkou a po právoplatnom uznesení súdu o jej neprípustnosti, exekútorom opätovne v rozpore so zákonom bezprostredne dňom 11.04.2014 zriadené exekučné záložné právo, zapísané v LV ako ťarcha. Tým došlo k tomu, že kúpa RD B za uvedených prijateľných podmienok bola nezvratne zmarená a tým aj uspokojenie veriteľa Privatbanky (nárokujej si vtom čase od žalobcu I/ ako úverového dlžníka splatenie istiny úveru vo výške 299. 443,37 eur a príslušenstva 17. 562,72 eur, t.j. spolu 316. 996,09 eur) ale aj uspokojenie oprávnených z exekúcie Ex 1590/13 (pohľadávka : istina 87. 374,- eur + príslušenstvo + trovy exekúcie...spolu cca 110 tis. eur), čo mohlo byť plne vykryté z výťažku z uvedeného predaja (teda sumy predstavujúcej rozdiel medzi cenou nehnuteľnosti 565.000,- eur, akceptovanou stranami, hodlajúcimi realizovať jej predaj-kúpu a pohľadávkou Privatbanky 317.000,- eur, t.j. zo sumy 248.000,- eur). Po uspokojení oboch veriteľov by tak z výťažku ostala suma takmer 140.000,- eur ešte aj v prospech vlastníkov RD B.

Záujemcom ponúkaná a Privatbankou akceptovaná cena RD B vo výške 565. 000,- eur je rozhodná pre vyčíslenie škody nárokovanej žalobcami k náhrade podľa tejto žaloby. Realnosť trhovej ceny RD B v sume 565. 000,- eur preukazuje aj cena za RD A, odpredaného v marci 2012. Ide o dom súpisné číslo XXXX na L. ul.č.1, bezprostredne susediaci s RD B, pričom oba domy boli stavebno-technicky riešené ako dvojdom - s porovnateľnými plošnými výmerami aj štandardom. RD A sa predal v podiele 3 % za cenu 424. 000,- eur, čím podielu 1/1, t.j. hodnote celého RD A zodpovedá suma 565. 333,32 eur, t.j.

prakticky totožná ako cena RD B. Uvedené dokumentuje kúpna zmluva zo dňa 20.03.2012, vybrané dokumenty a zákresy z projektu stavieb.

Ako bolo skôr uvedené, v dôsledku škodlivého protiprávneho konania exekútora sa v r. 2014 výkonom záložného práva na RD B Privatbanke nepodarilo svoju pohľadávku uspokojiť, preto voči dlžníkom - poškodeným pristúpila k exekúcii predajom tejto nehnuteľnosti, vedenej pod Ex XXXX/XX. Žalobcovia pripojili výpis z LV z 08.07.2015, v ktorom sú pre RD B obsiahnuté kumulatívne - tak poznámka o začatí výkonu záložného práva Privatbankou ako aj poznámky exekútora L. J. o exekúcii Ex XXXX/XX z r. 2014 a 2015; taktiež na ňom viazla i ťarcha exekučného záložného práva zriadeného v r. 2014 nezákonne exekúciou Ex XXXX/XX (s plombou zapísanou pod Z-13224/2015 práve na základe vyššie spomínanej žiadosti žalobcov 1/ a 2/ zo dňa 01.07.2015 o výmaz tejto ťarchy, podanej na OÚ BA, katastrálny odbor). V dôsledku znehodnotenia bonity a významného zníženia predajného potenciálu a tým celkovej nadobudnutej „toxicity“ predmetnej nehnuteľnosti, spôsobenej popísaným spôsobom exekútorom, bol celý proces exekúcie Ex 2849/14 v r. 2015 sprevádzaný fatálnym prepadom hodnoty nehnuteľnosti - počnúc vypracovaním znaleckého ocenenia (366. 000,- eur) pre účely exekučnej dražby, cez zníženie už takto extrémne nízkej hodnoty na polovicu (183. 000,- eur) - ako najnižšie podanie pre 2. kolo exekučnej dražby, konanej dňa 21.12.2015, kedy došlo k vydraženiu všetkých spoluvlastníckych podielov žalobcov na RD B, teda celého RD za cenu 265. 000,- eur. Súd príklep schválil dňa 02.02.2016 s právoplatnosťou 10.02.2016. Vtedy žalobcom vznikla škoda, ktorá je predmetom tejto žaloby, resp. sa žalobcovia o tejto škode a jej výške právoplatne dozvedeli.

Po tom, čo RD B bol dražbou v exekúcii sprostý tiarch a na LV už neviazli ani žiadne obmedzujúce informačné poznámky, jeho všeobecná hodnota ešte aj následne v r. 2016 obnášala 520. 000,- eur. Vyplýva to zo znaleckého posudku č. 184/2016 zo 17.08.2016, ktorý obstaral jeho aktuálny vlastník. (Podobne je tomu i u porovnateľného RD A, na ohodnotenie ktorého bol vypracovaný znalecký posudok č. 13/2017 z 24.01.2017, podľa ktorého jeho všeobecná hodnota činí až 572. 000,- eur). Uvedené dokumentuje objektívne cenové relácie nehnuteľnosti, na ktorej došlo k popísanej majetkovej škode žalobcov.

Žalobcovia záverom zdôrazňujú, že nezákonnými postupmi exekútora od samotného začiatku, vyplynula celá reťaz škodlivých dôsledkov na všetkých dotknutých účastníkov. Priestor, ktorý by inak z výťažku predaja nehnuteľností - po uspokojení primárne prednostného záložného veriteľa ostal i k uspokojeniu ďalších účastníkov vo veci, bol exekútorom spôsobeným znehodnotením predávaných nehnuteľností nezvratne zlikvidovaný, čím došlo k skutočnej škode práve z titulu ušlého zisku (§ 442 ods.1 Obč.Zák.), ktorým sa rozumie zmarený majetkový prospech (prínos - výnos a to aj mimo podnikateľskej činnosti), ktorý bolo možné za obvyklých podmienok dôvodne očakávať, nebyť protiprávneho konania škodcu, v danom prípade z predaja nehnuteľností, ktorý doznal významnú stratu. Pritom k tejto škode došlo nielen u žalobcov 1/ a 2/, postihnutých exekúciou (Ex 1590/13), ale aj u žalobcov 3/ a 4/, ktorí aj keď neboli účastníkmi konania v tejto exekúcii, v dôsledku jej protiprávneho vedenia aj im (§ 5, ods. 2 Zák.č. 514/2003 Z.z.) rovnako ako žalobcom 1/ a 2/ vznikla im škoda v inej, tým vyvolanej exekúcii (Ex 2849/14), účastníkmi ktorej boli všetci žalobcovia. Tým je vo veci jednoznačne daná aktívna legitímácia žalobcov v 3/ a 4/. K ujme však došlo tým aj u z exekúcie Ex 1590/13 oprávnených i u samotného exekútora, ktorý vzhľadom na výšku pohľadávky voči žalobcom 1/ a 2/ ako z tejto exekúcie povinným, mal príležitosť na jej reálne vykrytie jedine z výťažku predaja nehnuteľností (RD F, RD B), ak by tieto, ako už bolo spomenuté vyššie, boli predávané „slobodne“ za podstatne lepších (cenových) podmienok, ako sa dosahujú pri výkone záložného práva, dražbách a za existencie zápisov o nezákonne vedených exekúciách na nehnuteľnostiach na LV, ktoré sú verejne dostupnými listinami. Z tohto hľadiska možno konštatovať, že exekútor vo svojej nadmernej horlivosti konal nielen protizákonne, ale aj nepremyslene, keď nedocenil dopady svojho počínania, čím vo výsledku poškodil významným spôsobom aj oprávnených i seba samotného. Ak by štát voči exekútorom za ich zjavné prešľapy až zväčša a za škody takto nimi spôsobené iným dôsledne a nekompromisne uplatňoval účinné postihy - najmä plné regresné náhrady, určite by exekútori svoje úlohy a poslanie vykonávali s podstatne väčším rešpektom k zákonu. Tomu žiaľ nenapomohli ani posledné novely Exekučného poriadku (podľa ktorých v zmysle nového § 31 škoda, za ktorej vznik zodpovedá exekútor, má byť hradená z exekútorom zriadeného poistenia poisťovateľom). Pre popísané nezákonné rozhodnutia a nesprávny úradný postup exekútora v kumulácii z toho rezultujúcich vyššie rozvedených nepriaznivých krokov a dopadov (neoprávnené zásahy do údajov v katastrí nehnuteľností - s následkom nezvratného znehodnotenia a diskvalifikovania bonity dotknutých nehnuteľností), došlo pri predaji nehnuteľnosti (RD B) k skutočnej škode žalobcov ako poškodených, ktorí ju týmto vyčíslujú ako rozdiel medzi reálne dosiahnuteľnou trhovou cenou, t.j. medzi sumou 565. 000,- eur a výťažkom z uvedeného vydraženia v sume 265. 000,- eur, čo v súlade s § 17 Zák. č. 514/2003 Z.z. v platnom znení predstavuje skutočnú škodu vo výške 300. 000,- eur , ktorá je

predmetom uplatnenia nároku žalobcov na jej náhradu žalovaným. Z nej patrí žalobcom 1/ a 2/ spolu 150. 000,- eur a žalobcom 3/ a 4/ každému z nich po 75. 000,- eur. Vyššie uvedeným a doloženými dôkazmi žalobcovia preukázali všetky zákonné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú im exekútorom, v priamej príčinnej súvislosti.

V doplnení žaloby žalobcovia uviedli, že žiadosť žalobcov o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom bola na MS SR doručená dňa 21.12.2018, v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. v platnom znení bolo MS SR povinné žiadosť vybaviť v zákonnej lehote do 6 mesiacov odo dňa jej doručenia, najneskorší termín na podanie Oznámenia (na pošte) tak uplynul dňom 21.06.2019. MS SR však zásielku podalo na pošte až v pondelok dňa 24.06.2019. Nakoľko posledný deň lehoty 21.06.2019 bol pracovným dňom a teda neprípadoť na sobotu alebo nedeľu ani na iný deň pracovného pokoja, došlo tým k tomu, že zákonná lehota na oznámenie výsledku predbežného prerokovania nároku nebola zo strany MS SR dodržaná. MS SR Žiadosť vyhodnotilo nesprávne - ako opakovanú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ku ktorej v zmysle § 16 ods.3 zák.č. 514/2003 Z.z. príslušný orgán neprihliada. MS SR tak urobilo cielene, v prostej snahe zbaviť sa zodpovednosti za spôsobenú škodu. Aj keď ide o zhodný subjekt, ktorý zhodným poškodeným (žalobcom) spôsobil škodu, ako to implicitne vyplýva aj zo žaloby, predmetom nároku v zmysle predmetnej žiadosti bola iná, resp. ďalšia škoda - v inej výške, ku ktorej došlo na inej nehnuteľnosti, tiež ďalšími nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnymi postupmi a aj za iných okolností, než tomu bolo u žiadosti zo dňa 16.06.2014, vybavenej MS SR oznámením o výsledku predbežného prerokovania zo dňa 15.12.2014. Nejednalo sa preto o opakovanú žiadosť.

2. Žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vo vyjadrení k žalobe uviedol, že v rámci postupu, ktorý predchádzal podaniu žaloby na súd, žalobcovia uplatnili svoj nárok na náhradu škody žiadosťou o predbežné prerokovanie, doručenou Ministerstvu spravodlivosti SR dňa 21.12.2018, Ministerstvo spravodlivosti SR dospelo k záveru, že sú splnené predpoklady na postup podľa § 16 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v zmysle ktorého, ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada. O uvedenom postupe boli žalobcovia vyrozumení podaním označeným ako „Oznámenie“ zo dňa 20.06.2019, preto námietky žalobcov v doplnení žaloby zo dňa 28.06.2019 považuje žalovaný za zavádzajúce. Navyše ustanovenie § 16 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. nestanovuje lehotu, v rámci ktorej má byť oznámenie o neprihliadaní na opakovanú žiadosť zaslané dotknutému subjektu (a súčasne je zachované právo dotknutého subjektu domáhať sa uspokojenia svojho nároku, príp. jeho časti na súde), preto podľa názoru žalovaného nedošlo k pochybeniu zo strany MSSR.

„Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu alebo jeho nesprávnym úradným postupom v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie.“ (porov. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 467/08).

Právo na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Zodpovednosť štátu za škodu, upravená v zákone č. 514/2003 Z. z., je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu podľa citovaného zákona za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú existencia škody, nezákonné rozhodnutie resp. nesprávny úradný postup a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím orgánu štátu resp. nesprávnym úradným postupom. Existencia týchto podmienok musí byť v súdnom konaní bezpečne preukázaná a nestačí len pravdepodobnostný záver o splnení niektorej z nich. Dôkazné bremeno v tomto smere leží na poškodených.

Podľa čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. V citovanom článku CSP je obsiahnutý jeden zo základných pilierov materiálneho právneho štátu, a to princíp právnej istoty, ktorý chráni hodnotu predvídateľnosti práva resp. súdnych rozhodnutí ako jednu z najvyšších ústavných hodnôt, nakoľko rozdielna rozhodovacia prax súdu o „totožných“, resp. obdobných veciach nie je žiadúca. Inak povedané, predmetný princíp vychádza z premisy, že účastníci právnych vzťahov môžu legitímne očakávať, že súdy v rámci civilného sporového konania budú v skutkovo a právne porovnateľných prípadoch rozhodovať rovnako. Na tomto mieste žalovaný poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej „súd má poznať

svoju vlastnú judikatúru, t. j. aj rozhodnutia iných sudcov (resp. senátu) toho istého súdu, a túto judikatúru musí zohľadniť bez ohľadu na to, či na ňu samotné strany sporu poukazujú. Naopak, postoj všeobecných súdov vyznačujúci sa odlišnosťou prístupu k prejednávanej veci, ktoré sú v podstate identické, bez toho, aby svoj odklon odôvodnili, je prejavom svojvôle, ktorá odporuje základnému princípu materiálneho právneho štátu“ (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 289/2017 zo dňa 21.11.2017).

Žalovaný v uvedenom smere zastáva názor, že v prejednávanej veci pri rešpektovaní vyššie uvedeného princípu právnej istoty by mal konajúci súd pri posudzovaní existencie kumulatívnych podmienok vzniku práva žalobcov na náhradu škody v intenciách zákona č. 514/2003 Z. z. primárne vychádzať z právoplatných rozhodnutí v takmer identickej veci, konkrétne z rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 01.03.2017, č. k. 16C/442/2015 - 440 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2019, sp. zn. 15Co/247/2017. Predmetnými rozhodnutiami, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 27.01.2020, bola zamietnutá žaloba o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. v skutkovo takmer totožnej veci. Vo vzťahu k existencii nezákonných rozhodnutí a nesprávneho úradného postupu žalovaný uviedol, že žalobcovia v podanej žalobe uvádzajú takmer rovnaké skutkové okolnosti ako v rámci konania vedeného pod sp. zn. 16C/442/2015, kedy namietali údajne nezákonné rozhodnutia i nesprávny úradný postup súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex 1590/2013. Žalovaný poukázal na závery, ku ktorým dospel Krajský súd v Bratislave v rozsudku zo dňa 18.12.2019, kde v bode 12. odôvodnenia okrem iného konštatoval, že „v danom prípade intervenient vydal upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti v dôsledku čoho bola na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností vyznačená poznámka o prebiehajúcom exekučnom konaní, čím mala byť žalobcom 1/ až 4/ spôsobená škoda. Vedenie exekúcie predstavuje zásah do osobnej a majetkovej sféry povinného. Doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému vyvoláva viacero účinkov, predovšetkým má vplyv na jeho dispozičné právo k vlastnému majetku. V čase vzniku sporu bol povinný po doručení upovedomenia o začatí exekúcie viazaný generálnym zákazom nakladať s majetkom, ktorý podliehal exekúcii, bez ohľadu na to, či sa aktuálne vykonávala exekúcia formou predaja toho-ktorého druhu majetku. Skutočnosť, že Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. 16 U zo dňa 03.03.2014 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, sa týkala iba upovedomenia o začatí exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti povinných, a to žalobcov 1/ a 2/, no v žiadnom prípade tým neboli podiely povinných na dotknutých nehnuteľnostiach vyňaté z majetku, ktorý podliehal exekúcii, v prípade splnenia formálnych podmienok mohli byť opätovne predmetom exekučného predaja. Odvolací súd má za to, že exekúcia bola zapríčinená priamo povinnými, t.j. žalobcami 1/ až 4/, ktorí si svoj záväzok neplnili riadne a včas, keď po doručení upovedomenia nemohli podľa vlastnej vôle nakladať so svojim majetkom. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie uvedenom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že žalobcom nemohla vzniknúť škoda v príčinnej súvislosti s rozhodnutím, či postupom intervenienta, a to ani v prípade, že by disponovali súhlasom Privatbanky, a. s. ako záložného veriteľa, aby predmetnú vec predali podľa vlastného uváženia, pretože by to nemalo vplyv na inhibitorium. Súhlas záložného veriteľa daný povinným by bol na účely exekučného konania bezpredmetný. Ak by žalobcovia 1/ až 4/ tento zákaz porušili a predmetné nehnuteľnosti by predsa predali podľa vlastného uváženia, išlo by o protiprávne konanie, s možným trestnoprávnym postihom a pokiaľ neboli oprávnení disponovať so svojim majetkom, nemohla im v takom prípade vzniknúť ani škoda, keď obmedzenie ich dispozičného práva bolo plne v súlade so zákonom“.

Pri zohľadnení skutkového stavu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex XXXX/XXXX, ako aj právnych záverov, ku ktorým dospel Krajský súd v Bratislave v rozsudku zo dňa 18.12.2019 je zrejmé, že exekúcia sp. zn. Ex XXXX/XXXX bola zapríčinená výlučne samotnými žalobcami, ktorí si riadne a včas nesplnili svoj záväzok voči záložnému veriteľovi Privatbanka, a.s. Obmedzenie ich dispozičného práva nakladať so založenými nehnuteľnosťami, vrátane rodinného domu súp. č. XXXX (L. X), zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. G. X. Y. (ďalej len „RD súp. č. XXXX“) tak bolo zapríčinené výlučne samotnými žalobcami. Z uvedeného je zrejmé, že súdny exekútor pri vykonávaní exekúcie sp. zn. Ex XXXX/XXXX neporušil žiadne ustanovenie Exekučného poriadku, ako ani iného právneho predpisu a teda nie je možné v tomto prípade dospieť k záveru o existencii nezákonných rozhodnutí, ako ani nesprávneho úradného postupu v intenciách zákona č. 514/2003 Z. z.

Vo vzťahu k existencii škody, kde žalobcovia uplatnili nárok na náhradu majetkovej škody z titulu ušlého zisku v celkovej výške 300.000,- eur s prísl. žalovaný uviedol, že v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je povinnosťou žalobcov preukázať existenciu škody vznikutej v príčinnej súvislosti s napadnutými nezákonnými rozhodnutiami resp. nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora. Z obsahu žaloby výslovne vyplýva, že žalobcovia rozsah požadovanej majetkovej škody odôvodnili tým, že „v dôsledku znehodnotenia bonity a významného zníženia predajného potenciálu a tým celkovej nadobudnutej „toxicity“ predmetnej nehnuteľnosti, spôsobenej popísaným spôsobom exekútorom, bol celý proces

exekúcie Ex XXXX/XX v r. 2015 sprevádzaný fatálnym prepados hodnoty nehnuteľnosti - počnúc vypracovaním znaleckého ocenenia (366. 000,- eur) pre účely exekučnej dražby, cez zníženie už takto extrémne nízkej hodnoty na polovicu (183. 000,- eur) - ako najnižšie podanie pre 2. kolo exekučnej dražby, konanej dňa 21.12.2015, kedy došlo k vydraženiu všetkých spoluvlastníckych podielov žalobcov na RD B, teda celého RD za cenu 265. 000,- eur“. K citovanej argumentácii žalobcov žalovaný uviedol, že pod ušlým ziskom treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi. Ušlý zisk sa prejavuje stratou očakávaného výnosu, nestačí pritom len pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, ale musí byť s istotou preukázané, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť škodnej udalosti resp. protiprávneho konania škodcu) mohli žalobcovia dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Pri výške ušlého zisku je určujúce, akému majetkovému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, resp. o aký reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodení prišli. Je zároveň nutné zohľadniť aj náklady, ktoré by žalobcovia museli vynaložiť na dosiahnutie príjmu (rozsudok NS SR z 29.10.2012 sp. zn. 5MCdo/1/2011). Stanovenie výšky ušlého zisku nie je ľubovoľné a musí byť vykonané tak, aby bola zistená pravdepodobná výška blížiac sa podľa bežného uvažovania k istote (rozsudok NS ČR z 31.01.1996 sp. zn. II Odon 15/96). Z ustálenej judikatúry v tejto oblasti je teda zrejmé, že pri posudzovaní prípadnej výšky ušlého zisku nestačí určenie výšky ušlého zisku rozdielom medzi dosiahnutou a hypoteticky dosiahnuteľnou trhovou cenou porovnateľnej nehnuteľnosti, ale je potrebné reálne preukázať (riadnymi dôkaznými prostriedkami), že v označenom období by poškodení skutočne dosiahli zisk v tejto výške, pričom na tento účel nie je postačujúca abstraktná matematická kalkulácia. Najvyšší súd SR v otázke vzniku ušlého zisku pri predaji nehnuteľnosti obdobne konštatoval, že „výška odplaty pri predaji nehnuteľnosti, t. j. cena nehnuteľnosti, ktorá navrhovateľovi nebola zaplatená následkom neuzavretia kúpnej zmluvy, nie je zisk. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.02.2010, sp. zn. 2 Cdo 210/2008). Primárne žalovanému nie je zrejmé z akého dôvodu za smerodajnú žalobcovia účelovo považujú cenu RD súp. č. XXXX stanovenú v znaleckom posudku č. 78/2014 zo dňa 20.03.2014, keď v predmetnej veci bol vypracovaný A.. C. O. aj znalecký posudok č. 71/2015 zo dňa 19.03.2015, kde bola všeobecná hodnota RD súp. č. XXXX. určená sumou 366.000,- eur. Navyše z dôvodu, že prvá dražba RD súp. č. XXXX realizovaná súdnym exekútorom E.. V. J. dňa 16.07.2015 s najnižším podaním 366.000,- eur bola neúspešná, nikto nezložil dražobnú zábezpeku, je zjavné, že ani cena na úrovni 366.000,- eur nezodpovedala reálnej cene RD súp. č. XXXX. Až opakovaná dražba RD súp. č. XXXX realizovaná súdnym exekútorom E.. V. J. dňa 21.12.2015 vygenerovala z ceny najnižšieho podania 183.000,- eur licitáciou na cenu 265.000,- eur, zodpovedajúcu reálnej hodnote RD súp. č. XXXX. Na tomto mieste žalovaný zároveň zdôrazňuje, že v čase vyhlásenia opakovanej dražby, v čase obhliadky a v čase konania samotnej opakovanej dražby RD súp. č. XXXX neboli na LV č. XXXX, k. ú. G. X. Y. žiadne poznámky a zápisy týkajúce sa namietaného exekučného konania sp. zn. Ex XXXX/XXXX, preto v žiadnom prípade nemohli ovplyvniť predajnosť RD súp. č. XXXX, ako to zavádzajúco tvrdia žalobcovia v podanej žalobe.

V kontexte vyššie uvedeného absurdne vyznieva tá podstatná skutočnosť, že hoci žalobcovia v podanej žalobe tvrdia, že skutočná cena RD súp. č. XXXX bola na úrovni 565.000,- eur, súčasne nevzniesli podľa § 147 ods. 1 Exekučného poriadku (účinného do 31.12.2015) námietky proti udeleniu príklepu, čím de facto aprobovali reálnosť ceny RD súp. č. XXXX generovanej na predmetnej opakovanej dražbe. Tendenčnú argumentáciu žalobcov o údajnom vzniku ušlého zisku odôvodnenú matematickou kalkuláciou medzi dosiahnutou a dosiahnuteľnou kúpnu cenou navyše spoľahlivo negoval Krajský súd v Bratislave vo svojej rozhodovacej činnosti, kde výslovne uviedol, že trhovú cenu nehnuteľnosti nie je možné odvodzovať výlučne od všeobecnej ceny stanovenej v znaleckom posudku, ale jej reálna trhová cena sa verifikuje práve dopytom záujemcov na konkrétnej dražbe (predmetné závery sú nepochybne aplikovateľné aj na tzv. exekučné dražby).

„Aj v prípade, ak by potvrdenia realitných kancelárií preukázali, že v danej lokalite sa predávajú nehnuteľnosti za vyššiu trhovú cenu, táto informácia by pre predmetné konanie bola irelevantná, pretože vo vzťahu ku konkrétnej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne by o ničom nevypovedala. Práve vypracovaný znalecký posudok odráža reálny stav nehnuteľnosti, bol vypracovaný na základe obhliadky nehnuteľností a preto porovnanie s cenami iných nehnuteľností v danej lokalite pre toto konanie nemá výpovednú hodnotu. Navyše, ak by aj predmetné nehnuteľnosti boli ocenené na vyššiu cenu než bola hodnota určená predmetným znaleckým posudkom, táto skutočnosť by ešte nezaručila, že by bol predmet dražby vydražený za túto vyššiu cenu. Rozdiely cien nehnuteľností určených znaleckými posudkami nie sú dôvodom neplatnosti dražby. Cena predmetu dražby je generovaná na dražbe

a cena zistená znalcom je len procesným predpokladom dražobníka. Súd prvého stupňa procesne správne zamietol návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania ohľadne ohodnotenia predmetu dražby prostredníctvom ponúk realitných kancelárií. V tomto smere odvolací súd uvádza, že aj v prípade, ak by sa realitné kancelárie vyjadrili, že v danej lokalite sa predávajú nehnuteľnosti za vyššiu trhovú cenu, táto informácia by pre predmetné konanie bola irelevantná. Táto informácia by vo vzťahu ku konkrétnej nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby, o ničom nevytvrdila.“ (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 6Co/606/2014 zo dňa 06.10.2014).

Na podporu svojej argumentácie žalovaný odkázal aj na závery, ku ktorým dospel Krajský súd v Bratislave v bode 12. odôvodnenia rozsudku zo dňa 18.12.2019, v zmysle ktorých „ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je to u skutočnej škody), ale stratou očakávaného prínosu(výnosu). Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu (škodná udalosť), teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel. V danom prípade žalobcovia v 1. až 4. rade nepreukázali, že by mohli predať predmetnú nehnuteľnosť za sumu 480.000,- €“. Žiadnu fikciu ani domnienku existencie ušlého zisku zákon nezakladá, účelom inštitútu náhrady ušlého zisku je nahradiť poškodenému stratu vzniknutú tým, že v dôsledku škodnej udalosti bol pripravený o príjem, ktorý by inak dosiahol. Je zrejmé, že predloženými listinnými dôkazmi sa žalobcovia snažia preklenúť dôkaznú núdzu, v ktorej sa ocitli vzhľadom na vykonštruované tvrdenia o vzniku ušlého zisku, ktorého požadovanú výšku nie sú predložené listinné dôkazy z objektívnych dôvodov (ako aj vzhľadom na vyššie uvedenú procesnú obranu žalovaného) spôsobilé preukázať. Žalovaný má z týchto dôvodov za to, že žalobcovia nepreukázali existenciu majetkovej škody v podobe ušlého zisku v sume 300.000,- eur s prísl.

K existencii príčinnej súvislosti žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. (napr. uznesenie NS SR zo dňa 31.01.2012, sp. zn. 6 M Cdo 11/2010, uznesenie ÚS SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. III. ÚS 328/09).

Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Právnym posúdením je vymedzenie, medzi akou ujmom (akým následkom) a akou skutočnosťou (aká príčina) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je náhrada žalobcami v tejto veci požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom žalobcov ako poškodenými a konkrétnymi žalobcami identifikovanými nezákonnými rozhodnutiami, ako aj nesprávnym úradným postupom sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je teda potrebné posúdiť všeobecné súvislosti vzniku škody a skúmať, ktorá príčina škodu vyvolala. (rozsudok NS SR zo dňa 29.03.2007, sp. zn. 3 Cdo 32/2007, R 28/2008 i nález ÚS SR zo dňa 29.01.2009, sp. zn. I. ÚS 177/08).

V danom prípade má žalovaný za to, že neexistuje priama príčinná súvislosť medzi žalobcami napadnutými rozhodnutiami, ako aj nesprávnym úradným postupom a tvrdenou škodou. Nie je možné dospieť k záveru, že príčinou toho, že žalobcom vznikla domnelá škoda v uplatnenom rozsahu, bolo vydanie napadnutých rozhodnutí resp. nesprávny úradný postup zo strany súdneho exekútora. Ak je v postupnom slede udalostí v rozhodujúcom období riadne posúdená príčina jednotlivých na seba naväzujúcich javov, je zrejmé, že k hypotetickému vzniku žalobcami uplatnenej škody vo výške 300.000,- eur s prísl. (čo však žalovaný namietá) mohlo dôjsť výlučne v príčinnej súvislosti so speňažením RD súp. č. XXXX v rámci opakovanej exekučnej dražby realizovanej súdnym exekútorom E.. V. J. dňa 21.12.2015. V tejto súvislosti žalovaný zdôraznil, že samotná skutočnosť, že v konečnom dôsledku došlo k speňaženiu RD súp. č. XXXX v rámci exekučného konania vedeného súdnym exekútorom E.. V. J. pod sp. zn. EX XXXX/XX (XXEr/XXXX/XXXX), kedy žalobcovia v podanej žalobe namietajú výlučne údajné nezákonné rozhodnutia i nesprávny úradný postup E.. P. Z. v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex XXXX/XXXX znamená, že nie je (ani v teoretickej rovine) daná existencia príčinnej súvislosti. Obe exekučné konania predstavujú samostatné konania vykonávané z dôvodu porušenia povinnosti žalobcov riadne a včas plniť svoje záväzky voči záložnému veriteľovi Privatbanka, a.s. a v žiadnom prípade ich nemožno zamieňať, prípadne kumulovať.

Žalovaný súčasne poukazuje na bod 13. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.12.2019, kde súd výslovne konštatoval, že „v predmetnej veci sa žalobcovia v 1. až 4. rade iba hypoteticky domnievajú, že na základe vydania upovedomenia o začatí exekúcie predajom ich spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnosti došlo k výkonu záložného práva bankou, pretože to boli práve oni, ktorí si neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere č. 10/2011/FO, zo dňa 8.4.2011, keďže riadne a včas úver nesplácali a tak záložný veriteľ využil svoje právo na začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam (5.11.2013, č.l. 27 spisu). Banka tak mohla urobiť kedykoľvek od momentu, keď zistila, že žalobcovia v 1. až 4. rade úver riadne nesplácajú“.

Záverom žalovaný podotýka, že zodpovednosť štátu nie je možné robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, tak ako to robia samotní žalobcovia, ktorí bezdôvodne a v rozpore s objektívnym právom delegovali zodpovednosť za domnelú škodu na žalovaného. Základnou vlastnosťou príčinnej súvislosti je totiž priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo a bezprostredne predchádza následku a vyvoláva ho. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali existenciu príčinnej súvislosti medzi namietanými rozhodnutiami, ako ani nesprávnym úradným postupom súdneho exekútora a uplatnenou škodou. Navyše skúmanie splnenia tejto podmienky je de facto nemožné, nakoľko žalobcovia v podanej žalobe uviedli viaceré tituly, ktoré im mali majetkovú škodu v podobe ušlého zisku spôsobiť, čo však súčasne znemožňuje skúmať existenciu samotnej príčinnej súvislosti. Inak povedané, z obsahu žaloby nie je zrejme aká škoda mala žalobcom vzniknúť v príčinnej súvislosti, s tým ktorým titulom resp. postupom súdneho exekútora, avšak zároveň je nespochybniteľné, že škoda žalobcom nemohla vzniknúť kumuláciou samostatných titulov/postupov identifikovaných v podanej žalobe. Uplatneniu základného práva strany na súdnu ochranu zodpovedá jeho povinnosť splniť podmienky zákonom ustanoveného postupu uplatnenia nároku na všeobecnom súde. Okrem povinnosti tvrdenia majú žalobcovia aj dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu. Podmienky vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť.

3. Žalobcovia vo vyjadrení (replika) k vyjadreniu žalovaného k žalobe uviedli, že všetky doposiaľ uskutočnené akty žalovaného vo veci sú sprevádzané jeho neskrytou nevôľou k prevzatiu akejkoľvek zodpovednosti za vzniknutý stav, spočívajúci v značnej ujme - škode vzniknutej žalobcom v dôsledku nezákonného konania exekútora. V úpornom úsilí o vyvinenie sa z tejto zodpovednosti a súčasne obhajovanie nezákonných postupov exekútora, sa žalovaný uchýľuje k akýmkoľvek irelevantným zdôvodneniam, zavádzajúcim konštrukciám a ak sa mu relevantných argumentov nedostáva, tak aj k nenáležitému pričítaniu zodpovednosti za vzniknutú situáciu žalobcom, ktorí si ju mali spôsobiť sami. Žalovaný najprv v (omeškanom) oznámení č. 27603/2019/141 zo dňa 20.06.2019 žiadosť žalobcov o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom odignoroval, keď ju vyhodnotil nekvalifikovane a účelovo ako opakovanú, na ktorú žalovaný v zmysle § 16 ods.3 Zák.č. 514/2003 Z.z. „nebude prihliadať“.

V doplnení žaloby zo dňa 28.06.2019, doručenom súdu 02.07.2019 žalobcovia náležite poukázali na skutočnosť, že aj keď ide o zhodný subjekt (exekútor), ktorý zhodným poškodeným (žalobcom) spôsobil škodu, ktorá je predmetom nároku v zmysle Žiadosti však ako iná, resp. ďalšia škoda a v inej výške, ku ktorej došlo na inej nehnuteľnosti, tiež ďalšími nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnymi postupmi a aj za iných okolností, než tomu bolo u žiadosti zo dňa 16.06.2014 (vybavenej žalovaným oznámením o výsledku predbežného prerokovania zo dňa 15.12.2014), z čoho jednoznačne vyplýva, že v žiadnom prípade sa nejedná o opakovanú žiadosť. Žalovaný, zrejme si uvedomiac presvedčivú argumentáciu žalobcov, rozvedenú v cit. doplnení žaloby, vo vyjadrení napokon akceptoval, že sa nejedná o totožnú vec, ktorá bola už skôr rozhodnutá rozsudkom OS BA IV č.k. XX C XXX/XXXX-XXX v spojení s rozsudkom KS BA č.k. 15 Co 247/2017-507, napriek tomu tieto rozsudky resp. závery z nich, ktoré nemôžu byť jednoznačne aplikovateľné v predmetnom konaní, hodlá v ňom účelovo využiť, nekonzistentne označujúc vec za „takmer“ identickú, či skutkovo „takmer“ totožnú alebo skutkové okolnosti za „takmer“ rovnaké, ako v rozhodnutej veci. „Námietky“ žalobcov v cit. doplnení žaloby pritom označuje za zavádzajúce a nenáležite navádza súd, aby rozhodol zhodne - teda v neprospech žalobcov aj v predmetnej veci - napriek významným rozdielnostiam v oboch veciach, na ktoré žalobcovia poukázali v cit. doplnení žaloby. Žalobcovia predovšetkým poukazujú na svoju vyčerpávajúcu argumentáciu obsiahnutú v žalobe, majú preto za to, že vývody žalovaného vo vyjadrení opierajúce sa najmä o všeobecné konštatovania v rozsudku KS BA v rozhodnutej veci nie sú korektné ani relevantné. Nehnuteľnosťami (všetkými spoluvlastníckymi podielmi), zapísanými v r. 2013 na dotknutých

LV, boli zabezpečené úvery poskytnuté bankami - žalobcovi 1/ so žalobcami 2/ až 4/ ako spoludlžníkmi v r. 2011 (Privatbanka) a manželovi žalobcu 3/ spolu s ním ako spoludlžníkom v r. 2006 (Tatra banka). Námietskami proti Upovedomeniu I sledovali žalobcovia ochranu jednak proti akýmkoľvek možným ujmám plynúcim z nezákonných postupov exekútora jednak ochranu zvyšným spoluvlastníckym podielom resp. ich vlastníkom, exekúciou Ex XXXX/XXXX nepostihnutým a jednak záložným právam zriadeným z titulu poskytnutých úverov v prospech uvedených bánk ako prednostných záložných veriteľov. Pritom po vydaní Upovedomenia I sa už v žiadnom prípade nejednalo o akúkoľvek snahu žalobcov predávať nehnuteľnosti „podľa vlastného uváženia“. Pokiaľ ide o uvádzaný súhlas Privatbanky s takýmto „slobodným“ predajom, takýto súhlas bolo možné využiť najneskôr do vydania Upovedomenia 1, ako to žalobcovia zrozumiteľne rozviedli. Pokiaľ ide o (generálne) inhibitórium, založené exekúciou Ex XXXX/XXXX, toto žalobcovia nenarušovali a ani sa o to nepokúšali. Navyše žalobcovia boli (duplicitne) nepretržite aj pod zákazom nakladania s nehnuteľným majetkom založeným v prospech cit. bánk ako veriteľov, vyplývajúcim z uzavretých záložných zmlúv. Súdy námietkam žalobcom ako dôvodným vyhovel, takže pokiaľ išlo v rámci exekúcie Ex XXXX/XXXX o exekúciu predajom nehnuteľností ako aj exekúciu zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach, tieto exekúcie boli právoplatne vyhlásené za neprípustné a zastavené. Tým došlo k faktickému vyňatiu tohto nehnuteľného majetku z majetku podliehajúceho exekúcii Ex XXXX/XXXX a tak právom nakladania s ním disponovali výlučne (prednostní) záložní veritelia, ktorí zákonom vyžadovaný súhlas s exekúciou exekútorovi v tom čase neudelili. Na nich účinky inhibítoria dosah nemajú. Za mätúce majú žalobcovia cit. konštatovanie KS BA, že „Odvolací súd má za to, že exekúcia bola zapríčinená priamo povinnými, t.j. žalobcami v 1 až 4. rade, ktorí si svoj záväzok neplnili riadne a včas, keď po doručení upovedomenia nemohli podľa vlastnej vôle nakladať so svojím majetkom.“ Pritom exekúcia bola uvalená na povinných, ktorými boli len žalobcovia v 1/ a 2/, ktorí mali pôžičkový záväzok voči oprávneným fyzickým osobám. Žalobcovia 3/ a 4/ povinnými z tejto exekúcie neboli, avšak ako spoluvlastníci podielov na exekúciou dotknutých nehnuteľnostiach boli vystavení novej značnej ujme. Žalovaný to okomentoval ešte zmatečnejšie, keď zavádzajúco konštatoval, že „...je zrejmé, že exekúcia sp.zn. 1590/2013 bola zapríčinená výlučne samotnými žalobcami, ktorí si riadne a včas nespĺnili svoj záväzok voči záložnému veriteľovi Privatbanka, a.s. Obmedzenie ich dispozičného práva nakladať so založenými nehnuteľnosťami, bolo tak zapríčinené výlučne samotnými žalobcami.“ Žalobcovia síce v tom čase mali nespĺnené záväzky voči Privatbanke, avšak exekúcia 1590/2013 s tým nemala iný súvis, než ten, že škodlivo dynamizovala procesy spojené s vymáhaním záväzku žalobcov voči Privatbanke. Žalobcovia opäť zdôrazňujú, že povinnými z exekúcie Ex XXXX/XXXX boli iba žalobcovia 1/ a 2/ (ako dlžníci) a oprávnenými iné fyzické osoby (ako veritelia). Žalovaný bez akejkoľvek reflexie a v príkrom rozpore s faktami konštatuje, že pri vykonávaní exekúcie Ex XXXX/XXXX exekútor neporušil žiadne ustanovenie Exekučného poriadku ani iného právneho predpisu a tak konštatuje neexistenciu nezákonných rozhodnutí aj nesprávneho úradného postupu v intenciách Zák.č. 514/2003 Z.z. Je až zarážajúce, že Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré má byť garantom dodržovania zákonnosti v štáte a v ktorého jurisdikcii je aj výkon štátneho dohľadu nad činnosťou súdnych exekútorov, výslovné bagatelizuje a neberie v žiaden zreteľ prešľapy exekútora, z ktorých bol v súdnych konaniach právoplatne usvedčený, pričom práve tieto prešľapy mali za následok škodu spôsobenú žalobcom a uplatnenie samotnej žaloby o jej náhradu štátom. Účelové pričítanie viny žalobcov za vzniknutú škodu neplnením ich úverových či pôžičkových záväzkov nie je vo vzťahu k predmetu žaloby relevantné. Za neplnenia, ktorých príčinou boli fatálne dopady globálnej hospodárskej a finančnej krízy na realitný trh (konkrétne investičný úver z Privatbanky mal byť splácaný žalobcami z výťažkov z predaja na ich náklady nimi realizovaných rodinných domov), žalobcovia boli „trestaní“ veriteľmi núteným vymáhaním, zavŕšeným exekúciami, ktorému sa podriadili. To ale neznamená, že mali byť trestaní aj druhý krát - nezákonnými postupmi exekútorov. Pokiaľ v ďalšom žalovaný uvádza, že žalobcovia „de facto aprobovali reálnosť ceny RD súp. č. XXXX generovanej na predmetnej opakovanej dražbe“, žalobcovia poukazujú na to, že samotná dražba prebehla zákonným spôsobom, preto vznesenie námietok proti udeleniu príklepu by jeho účinky nezvrátilo. Žalobcovia sa však voči cielenému útoku na ich majetok v exekúcii Ex XXXX/XX vymedzovali pred touto dražbou, kedy v snahe o odvrátenie dopadov hroziacich z jej vykonania využili všetky zákonné prostriedky. Konkrétne - dňa 08.10.2015 podali na Generálnu prokuratúru SR podnet na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, ktorý doplnili podaním zo dňa 12.10.2015, dňa 08.10.2015 podali na Okresnú prokuratúru BA IV podnet na podanie protestu prokurátora, ktorý doplnili podaním zo dňa 12.10.2015, dňa 24.11.2015 podali podanie na exekučný súd OS BA IV, dňa 01.12. 2015 podali na Okresnú prokuratúru BA IV trestné oznámenie na znalca A.. A. O., ktoré doplnili podaním zo dňa 11.01.2016. Rozbehnuté procesy to už neovplyvnilo. Žalobcovia ešte poukazujú na obzvlášť účelovú argumentáciu žalovaného, ktorý pre vznik a stanovenie výšky

škody zámerne opomenul vziať v zreteľ na v žalobe rozvedenú aj dokumentovanú reálnu možnosť predaja rodinného domu „B“ záujemcovi za trhovú cenu 565. 000,- eur, čo bolo preukázané k žalobe pripojeným akceptačným listom Privatbanky zo dňa 27.03.2014 s konkrétnymi podmienkami pre predaj tejto nehnuteľnosti. Nie teda cena určená znaleckými posudkami, ako to tvrdí žalovaný, ale záujemcom ponúkaná a Privatbankou akceptovaná cena RD vo výške 565. 000,- eur bola rozhodná pre vyčíslenie škody nárokovanej žalobcami k náhrade podľa žaloby. Protizákonným konaním však kúpu za túto cenu exekútor zmaril. Žalobcovia poznamenávajú, že práve podobný rozhodujúci preukazný (listinný) dokument chýbal v konaní v Rozhodnutej veci, keď, ako to uvádza v rozsudku zo dňa 18.12.2019 KS BA : „V danom prípade žalobcovia v 1.až 4. rade nepreukázali, že by mohli predať predmetnú nehnuteľnosť za sumu 480 . 000,- €“. Pre predmetnú žalobu je takýto preukazný dokument k dispozícii. Žalobcovia svoje argumenty dostatočne rozviedli v žalobe, jej doplnení, ako aj v tomto ich vyjadrení. Majú za to, že vyčerpávajúco, kumulatívnym plnením všetkých zákonom stanovených podmienok preukázali zákonné predpoklady zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú im nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom orgánov verejnej moci pri jej výkone.

4. V rámci vyjadrenia žalovaného (duplika) k vyjadreniu žalobcov sa žalovaný vyjadril len k návrhu žalobcov na neprípustenie vstupu intervenienta do konania.

5. V priebehu konania súd uznesením č.k. 23C 34/2019 - 166 zo dňa 13.05.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.06.2022, pripustil vstup súdnej exekútorke E.. P. Z., so sídlom exekútorského úradu R. XX, Prešov, do konania ako intervenienta na strane žalovaného.

6. Intervenient sa k žalobe vyjadril v písomnom podaní doručenom súdu až po prvom pojednávaní, na ktoré sa nedostavil, pričom svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu práceneschopnosti. Vo vyjadrení k žalobe intervenient uviedol, dňa 18.9.2013 oprávnení J. K., bytom M. XX, Bratislava a A. K. P., bytom M.R..V. XX, Bratislava, v zast. Advokátska kancelária KZ partners, s.r.o., Slnecná 4, Senec, doručili návrh na vykonanie exekúcie proti povinným - A.. A. G., bytom J. XXXX/XB, Bratislava a H. G., bytom J. XXXX/XB, Bratislava, na základe ktorého bolo v súlade s § 36 ods.2 Exekučného poriadku začaté exekučné konanie EX-XXXX/XX. Exekučným titulom je Notárska zápisnica zn. N X/XXXX, Nz XXX/XXXX napísaná na Notárskom úrade v Bratislave, E.. H. Y. - notárkou so sídlom L. 4, 841 01 Bratislava, dňa 14.1.2013. Predmetom notárskej zápisnice je uznanie dluhu vo výške 87 374,00 eur s úrokom 10% p.a., čo do dôvodu a výšky s tým, že povinní v 1. a 2. rade sa ho zaviazali splatiť jednorázovo, najneskôr do 30.6.2013.

Dňa 15.10.2013 bolo exekútorke doručené Poverenie Okresného súdu Bratislava IV č. 5104083867 zo dňa 08.10.2013, ktorým ju súd poveril vykonaním exekúcie voči povinným 1/ a 2/. Dňa 22.10.2013 exekútorka vydala upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému v 1. rade A.. A. G. doručené dňa 29.10.2013 a povinnej v 2. rade H. G. dňa 28.10.2013. V upovedomení o začatí exekúcie bolo povinným zakázané, aby po doručení tohto upovedomenia o začatí exekúcie nakladali so svojím majetkom podliehajúcim exekúcii, ako aj s finančnými prostriedkami na bankových účtoch a podúčtoch až do výšky vymáhanej pohľadávky a jej príslušenstva, okrem nakladania za účelom uspokojenia pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie v hotovosti alebo bezhotovostným prevodom z účtu v banke. V upovedomení o začatí exekúcie doručeného povinným do vlastných rúk bolo podľa ustanovenia § 47 ods. 1 písm. b) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov zakázané, aby odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie nakladali so svojím majetkom, ktorý podľa ustanovení tohto zákona podlieha exekúcii. Dňa 23.10.2013 bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie predajom spoluvlastníckych podielov povinných k nehnuteľnostiam zapísaným na Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, obec Bratislava - m.č. G. X. Y., katastrálne územie G. X. Y., LV č.XXXX, LV č.XXXX, LV č.XXXX, nakoľko vzhľadom na výšku pohľadávky a informácie získané exekučnou činnosťou sa povinní snažili zbavovať majetku postihnuteľného exekúciou a dochádzalo k ich priamemu predaju. Vydaním upovedomenia o začatí exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam chcela exekútorka dosiahnuť, aby kataster vyznačil poznámkou na listoch vlastníctva reálny stav, že povinní v 1. a 2. rade vstúpili do exekučného konania a že majú zákaz nakladania s majetkom podliehajúcim exekúcii. Vydanie tohto upovedomenia malo mať zatiaľ informatívny charakter, malo konštatovať vstup povinných do exekúcie. Povinní boli upovedomení o možnom spôsobe, akým sa bude pokračovať po uplynutí námietkovej lehoty. V Upovedomení o začatí exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti zo dňa 23.10.2013 bolo v súlade s § 135 ods. I písm. c) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok) a o zmene a

doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov jasné uvedené „Povinným zakazujem previesť nehnuteľnosť na niekoho iného, alebo ju zaťažiť.“

Uvedeným spôsobom exekútorica žiadnym spôsobom neobmedzila ani neohrozila postavenie existujúceho záložného veriteľa a ani sa záložný veriteľ nedomáhal nijakej ochrany, pretože takýto postup je v praxi absolútne štandardný. Prednostný záložný veriteľ Privatbanka, a.s. a Tatra banke, a.s. mali možnosť od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti v tridsaťdňovej lehote sami začať výkon svojho záložného práva, čo aj využili. Uvedené exekútorica plne akceptovala a prihlásila svoju pohľadávku do nimi realizovanej dobrovoľnej dražby. Plynutie tridsaťdňovej lehoty má zásadný význam preto, že prednostný záložný veriteľ (ak je jeho pohľadávka splatná) môže v tejto lehote oznámiť oprávnenému, že sám začína výkon záložného práva. Oprávnený (respektíve súdny exekútor) potom nemôže v exekúcii pokračovať. Ak prednostný záložný veriteľ v tejto tridsaťdňovej lehote oznámenie neuskutoční, nemôže potom sám začať výkon svojho záložného práva, až kým sa neskončí výkon záložného práva oprávneného. Prednostný záložný veriteľ, ak oznámenie v tridsaťdňovej lehote nevykoná, má potom dve možnosti realizácie svojho záložného práva: a) môže vyčkať, kým sa záloh v exekúcii oprávneného predá (respektíve kým sa exekúcia skončí inak) a potom začne výkon svojho záložného práva, ktoré predajom- na dražbe nezaniklo, alebo b) môže v exekúcii oprávneného uplatniť uspokojenie svojej pohľadávky z výťažku z predaja zálohu, kde má samozrejme prednostné postavenie pri uspokojovaní z výťažku. Účelom záložného práva nie je znemožnenie jeho realizácie iným záložným veriteľom, ale zvýhodnenie pri realizácii, a hlavne, pri rozvrhu výťažku z ktorého je prednostný záložný veriteľ uspokojovaný najskôr. Tento postup je taktiež v súlade s judikatúrou ústavného súdu, v rámci ktorej sa už ústavný súd vyslovil, že záložný veriteľ ako prednostný záložný veriteľ má mať najsilnejšie postavenie pri uspokojovaní svojich pohľadávok zo zálohu a toto právo by nemalo byť obmedzované ani záložnými veriteľmi so záložnými právami, ktoré vzniknú neskôr. Tento legitímny cieľ ale na druhej strane neznemožňuje a nemôže úplne znemožniť uplatňovanie práv ostatných veriteľov voči dlžníkovi (PL. ÚS 20/05). Z uvedeného vyplýva, že postavenie prednostného záložného veriteľa je pri výkone záložného práva jednoznačne posilnené, ale súčasne nemôže mať absolútnu povahu.

Z toho dôvodu exekútorica v tom čase postupovala v súlade s Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. I.ÚS 324/2010 - 14 zo dňa 30.9.2010 a Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č. II.ÚS 54/2012 - 14 zo dňa 20.3.2012, ktoré v identickej sťažnosti riešili oprávnenosť zriadenia záložného práva súdnym exekútorom bez súhlasu prednostných záložných veriteľov a dokonca aj výkon exekúcie na záloh - predaj nehnuteľnosti súdnym exekútorom na návrh ďalšieho záložného veriteľa bez súhlasu iných prednostných záložných veriteľov. Keďže povinní v 1. a 2. rade v zákonnej lehote podali námietky voči exekúcii a žiadali exekúciu predajom nehnuteľnosti zastaviť, dňa 20.3.2014 bolo exekučnému úradu doručené Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.XXEr/XXXX/XXXX-XX zo dňa 3.3.2014, ktorým súd námietky zamietol, ale vyhlásil za neprípustnú exekúciu predajom nehnuteľností. Voči zriadeniu exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach zapísaným na Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, obec Bratislava - m.č. G. X. Y., katastrálne územie G. X. Y., LV č. XXXX, LV č.XXXX, LV č.XXXX podali povinní - žalobca 1/ a 2/ námietky, na základe ktorých uznesením Okresný súd Bratislava IV č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014 vyhlásil exekúciu zriadením exekučného záložného práva za neprípustnú a uznesením Okresný súd Bratislava IV, č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014 zastavil exekúciu predajom nehnuteľností. Voči týmto uzneseniam podali oprávnení v exekučnom konaní EX-XXXX/XX v zákonnej lehote odvolanie, dňa 03.08.2015 bolo exekútorke doručené uznesenie Krajského súdu Bratislava č.21CoE/395/2014-216 zo dňa 16.06.2015, ktorým súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014 a dňa 03.08.2015 bolo doručené uznesenie Krajského súdu Bratislava č.21CoE/392/2014-212 zo dňa 16.06.2015, ktorým súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014. Rešpektujúc vyššie uvedené uznesenia Krajského súdu Bratislava, ktorý inak vyložil predmetné ustanovenia exekučného poriadku, exekútorica hneď dňa 04.08.2015 vydala Zrušenie príkazu na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXXX, LV č. XXXX, LV č.XXXX a Zrušenie upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľností, na základe čoho kataster vykonal výmaz poznámky o predaji nehnuteľností a vymazal zápis o zriadení exekučného záložného práva v exekučnom konaní EX-XXXX/XX. S uvedenými rozhodnutiami súdov v konkrétnej veci exekútorica nie je stotožnená, ich výklad považuje dokonca za absurdný. Ak by bol správny takýto výklad súdu o nutnosti súhlasu už existujúceho záložného veriteľa, to by potom všetci dlžníci špekulatívnym zmluvným záložným právom pre blízku alebo spriaznenú osobu napr. na 1 euro, marili vstup ďalších záložných veriteľov a exekúciu na nehnuteľnosť zablokovali a zmarili voči všetkým ostatným veriteľom navždy. A to iste nie je účelom exekúcie a nemá nič spoločné ani s vymožiteľnosťou práva vôbec. To by na Slovensku nebola nehnuteľnosť bez záložného práva osoby blízkej majiteľa,

ktoré by fakticky navždy vyblokovala všetkých prípadných ostatných veriteľov. Súdna prax, dokonca aj samotného Ústavného súdu SR, bola a je pri riešení predmetnej otázky nejednotná. Existencia takýchto rozdielov v rozhodovacej praxi súdov a dokonca aj ústavného súdu je odchýlením sa od princípu právnej istoty, ktorej súčasťou je aj požiadavka ochrany legitímnych očakávaní ako základných znakov právneho štátu.

Intervenient vo svojom vyjadrení k žalobe ďalej uviedol, že na nehnuteľnosti zapísané na Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, obec Bratislava - m.č. G. X. Y., katastrálne územie G. X. Y., LV č.XXXX, parcely registra „C“: parcelné číslo XXXX/XXX, o výmere 130 m², záhrady, parcelné číslo XXXX/XXX, o výmere 51 m², ostatné plochy, parcelné číslo XXXX/XXX, o výmere 180 m², zastavané plochy a nádvoria, parcelné číslo XXXX/XXX, o výmere 13 m², záhrady, stavby: súpisné číslo XXXX, na parcele č. XXXX/XXX, druh stavby: 10 - L. 3, vo vlastníctve povinného v 1. a povinného 2. rade, v spoluvlastníckom podiele 1/2, sa dňa 23.12.2013 o 10:00 hod. sa konala dobrovoľná dražba na základe navrhovateľa Privatbanka, a.s., s najnižším podaním 319. 000,- eur, dražobná spoločnosť Platíť sa oplatiť s.r.o., ktorá dražbu realizovala predmet dražby nevydražila, nakoľko žiaden účastník neurobil najnižšie podanie.

Dražobná spoločnosť Platíť sa oplatiť s.r.o. opätovne oznámila konanie dobrovoľnej dražby na uvedenú nehnuteľnosť na 07.05.2014 o 11:30 hod., predmet dražby vydražil za cenu 322. 000,- eur vydražiteľ G. G.. Dňa 28.05.2014 bolo exekútorke doručené oznámenie dražobnej spoločnosti o zmarení dobrovoľnej dražby, nakoľko vydražiteľ G. G. v stanovenej lehote nezaplatil cenu dosiahnutú vydražením.

Nová dražobná spoločnosť - Dražobná spoločnosť, a.s. na základe navrhovateľa Privatbanka, a.s. oznámila konanie dobrovoľnej dražby uvedenej nehnuteľnosti, ktorá sa mala konať dňa 20.11.2014 o 10:40 hod., najnižšie podanie bolo 425. 000,- eur, dražba bola neúspešná, nakoľko do začatia dražby nikto nezložil dražobnú zábezpeku.

Dňa 12.12.2014 bolo exekútorke doručené Upovedomenie o začatí exekúcie voči žalobcom 1/ až 4/ od súdneho exekútora E.. V. J. so sídlom v Y., prvá dražba nehnuteľností - „RD L. 3“ sa konala 16.07.2015 o 14: 00 hod. s najnižším podaním 366. 000,- eur, dražba nebola úspešná, nikto nezložil dražobnú zábezpeku.

Dňa 03.08.2015 bolo exekútorke doručené uznesenie Krajského súdu Bratislava č.k. 21CoE/395/2014-216 zo dňa 16.06.2015, ktorým súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014 a dňa 03.08.2015 bolo doručené uznesenie Krajského súdu Bratislava č.k. 21CoE/392/2014-212 zo dňa 16.06.2015, ktorým súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014. Dňa 04.08.2015 exekútorka na základe vyššie uvedených uznesení vydala Zrušenie príkazu na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXXX, LV č. XXXX, LV č.XXXX a Zrušenie upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľností.

Súdny exekútor E.. V. J. dňa 21.12.2015 vykonal opakovanú dražbu nehnuteľností „RD L. X“, s najnižším podaním celej nehnuteľnosti 183. 000,- eur na základe súhlasu so znížením ceny najnižšieho podania určenej znaleckým posudkom na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. XXEr/XXXX/XXXX zo dňa 05.10.2015. Na dražbe sa zúčastnili 4 dražiteľia, nakoniec bol príklep udelený dražiteľovi L. L. za celkové najvyššie podanie 265. 000,- eur za všetky spoluvlastnícke podiely.

Druhé kolo dražby, ktoré realizoval súdny exekútor E.. V. J. je možné označiť za úspešné, cena nehnuteľnosti sa vygenerovala z ceny najnižšieho podania 183. 000,- eur licitáciou až na cenu 265. 000,- eur. Ale aj napriek dostatočnému počtu dražiteľov títo neboli ochotní ponúknuť cenu vyššiu. Exekútorka upriamila pozornosť na skutočnosť, že v čase vyhlásenia opakovanej dražby u E.. J., v čase ohliadky a v čase konania samotnej dražby na liste vlastníctva č. XXXX „RD L. 3“ neboli na liste vlastníctva žiadne poznámky a zápisy týkajúce sa exekučného konania EX-XXXX/XX, Preto žiadnym spôsobom nemohla ovplyvniť predajnosť uvedenej nehnuteľnosti.

Intervenient vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že dňa 08.04.2011 bola medzi dlžníkom A.. A. G. a veriteľom Privatbankou, a.s. uzatvorená Zmluva o úvere č.10/2011/FO, na základe ktorej poskytla Privatbanka, a.s. dlžníkovi dlhodobý úver v sume 1. 150. 000,- eur, za účelom čiastočného refinancovania nákladov na výstavbu nehnuteľností - rodinných domov, a to: rodinný dom L. 1, súpisné číslo XXXX, rodinný dom E. XX, súpisné číslo XXXX, rodinný dom E. XX, súpisné číslo XXXX a rodinný dom L. 3, súpisné číslo XXXX. Dlžník A.. A. G. sa zaviazal splatiť poskytnuté peňažné prostriedky postupne do 31.03.2013, prednostne z predaja rodinný domov, a to do 31.12.2011 sumu 325. 000,- eur, do 30.06.2012 sumu 275. 000,- eur, do 29.12.2012 sumu 275. 000,- eur, do 31.03.2013 sumu 275. 000,- eur. Veriteľ bol podľa článku III., bodu 4 písm. f) zmluvy oprávnený zrealizovať predaj ktoréhokoľvek rodinného domu za kúpnu cenu vo výške 275. 000,- eur postupom upraveným v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.10/2011/FO, kde ako záloh sú uvedené rodinné domy. Čiže dlžník bol od začiatku uzrozmnený s prípadnou predajnou cenou za jednotlivé rodinné domy a podpisom

zmluvy s tým súhlasil. Rozhodnutie o kolaudácii rodinných domov nadobudlo právoplatnosť ešte 10. 09. 2008. Dlžníkovi banka poskytla úver, ktorý sa zaviazal splatiť najneskôr do 31. 03. 2013. Ako tak mohla exekútorka spôsobiť škodu v rámci exekučného konania EX-XXXX/XX začatého až 18.09.2013, keď mal dlžník dostatok času a priestoru - 5 rokov na komfortný odpredaj všetkých uvedených rodinných domov za ceny, ktoré si mohol stanoviť podľa svojich predstáv, no neurobil tak. Záverom intervenient uviedol, že je názoru, že škodu si zapríčinili žalobcovia sami, tým že si dlhodobu a opakovane neplnili povinnosti voči úverujúcej banke. Navyiac do 30.06.2013 bola vtedy dlžníkom opakovane predĺžovaná splatnosť pohľadávok veriteľmi v exekučnom konaní, s tým že po tomto dátume vedeli, že voči ním môže začať exekučné konanie a je len ich chybou, že si nespĺnili svoje záväzky a dostali sa do exekúcie. V exekučnom konaní nie je možné predávať nehnuteľnosti „slobodne“ len podľa predstáv povinných. Ide o nútený výkon a úkony povinných musia byť schválené súdnym exekútorom. Povinní neprejavili v priebehu exekučného konania absolútne žiadnu snahu dohodnúť sa na spôsobe, čase a forme splatenia svojich záväzkov, neponúkli žiadne riešenie, dokonca ani len telefonicky nekontaktovali exekútorský úrad.

K zmenšeniu majetku žalobcov činnosťou úradu nedošlo, pretože boli stále podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti a v konaní nebolo preukázané, aby v dôsledku zápisu poznámok došlo k zníženiu hodnoty nehnuteľnosti a už vôbec nie o sumu požadovanú žalobcami. Podľa názoru intervenienta, je nemorálne požadovať škodu od štátu, keď žalobcovia si neplnili svoje povinnosti riadne a včas voči záložnému veriteľovi, voči ďalším veriteľom, zastavili konanie dobrovoľnej dražby. Práve cenu dosiahnutú verejnou dražbou pod kontrolou príslušných orgánov, možno považovať za reálnu, skutočnú cenu nehnuteľnosti, nakoľko práve verejnosť a všeobecná dostupnosť pre záujemcov dražby zabezpečí, že nedôjde ku špekulatívnemu odpredaju s cieľom ukrátiť veriteľov.

Žalobcovia vo svojej žalobe a jej doplneniach nepreukázali vznik reálnej škody v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako ujmy, zničenie, straty, zmenšenia, zníženia, či iného znehodnotenia existujúceho majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie vecí do predošlého stavu, ktorú si vyčíslili na sumu 300 000,- eur s príslušenstvom. Rodinný dom L. 3 bol vydražený na dražbe u súdneho exekútora E.. V. J., na ktorej o jeho cene licitovali 4 dražitelia, v čase od vyhlásenia do konania dražby bol bez poznámok a zápisov exekúcie EX-XXXX/XX. Žalobcovia sa do svojej znevýhodnenej situácie dostali len vlastným pričinením, že riadne a včas nesplátili úver Privatbanke, a.s. a aj tým, že sa zaviazali uhradiť oprávneným v exekučnom konaní EX-1590/13, J. K. a A.. K. P. sumu vo výške 87. 374,- eur s úrokom 10% p.a., najneskôr do 30.06.2013, čo neurobili, a to ani čiastočne. Nepožiadali o možnosť uzatvorenia splátkového kalendára, ale v exekučnom konaní robili len samé obštrukcie a podania s úmyslom vyhnúť sa splneniu svojej povinnosti. Exekučné konanie EX-XXXX/XX stále trvá a za tých skoro 10 rokov trvania exekučného konania žalobcovia A.. A. G. a H. G. neprejavili ani minimálnu snahu pohľadávku vysporiadať.

7. V rámci uplatnenia prostriedkov procesného útoku žalobcovia navrhli vykonať dokazovanie listinnými dôkazmi - žiadosťou zo dňa 17.12.2018, doručenkou s potvrdením prevzatia zásielky, oznámením MSSR zo dňa 20.06.2019, upovedomením o začatí exekúcie U zo dňa 23.10.2013, výpisom z LV č. XXXX zo dňa 31.10.2013, vyjadrením exekútora zo dňa 20.12.2013, uznesením č.k.XXEr/XXXX/XXXX-XX zo dňa 3.3.2014, uznesením č.k.XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014, upovedomením o začatí exekúcie Ex XXXX/XX zo dňa 10.4.2014, exekučným príkazom Ex XXXX/XX zo dňa 11.4.2014, výpisom z LV zo dňa 24.4.2014, žiadosťou žalobcov 1/ a 2/ na OÚ Bratislava zo dňa 1.07.2015, prípisom exekútora na OÚ Bratislava zo dňa 04.08.2015, oznámením OÚ Bratislava zo dňa 10.08.2015, uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 17.8.2015, oznámením Privatbanky zo dňa 5.11.2013, výpisom z LV zo dňa 11.4.2014, listom Privatbanky, a.s. zo dňa 27.3.2014, výťahom zo znaleckého posudku č. 78/2014, kúpnu zmluvou zo dňa 20.3.2012, rozhodnutím OÚ Bratislava č. V-9187/12 z 23.5.2012, kópiou z katastrálnej mapy (po kolaudácii), zákresom objemového riešenia výstavby, pôdorysmi (RD A, RD B), výpisom z LV zo dňa 8.7.2015, uznesením o schválení príklepu, výťahom zo znaleckého posudku č. 184/2016 a znaleckého posudku č. 13/2017, kúpny zmluvami zo dňa 08.01.2009, 20.10.2010, 14.11.2011, zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ako aj ďalšími listinami. Žalobcovia navrhli výsluch svedkov H. Y. a E.. H. E., v priebehu konania na výsluchu E.. E. netrvali.

8. V rámci uplatnenia prostriedkov procesnej obrany žalovaný navrhol vykonať dokazovanie listinami - rozsudkom Krajského súdu v Bratislava č.k. 15Co 247/2017 - 507.

9. Intervenient v rámci uplatnenia prostriedkov procesnej obrany navrhol vykonať dokazovanie listinnými dôkazmi - návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 09.09.2013, Notárskou zápisnicou zn. N 8/2013, Nz 988/2013 zo dňa 14.01.2013, poverením Okresného súdu Bratislava IV c. 5104 "083867 zo dňa 08.10.2013, upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 22.10.2013, upovedomením o začatí exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 23.10.2013, uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.XXEr/XXXX/XXXX-XX zo dňa 3.3.2014, uznesením Okresného súdu Bratislava IV č.XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014, uznesením Okresného súdu Bratislava IV č. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014, uznesenie Krajského súdu Bratislava č.21CoE/395/2014-216 zo dňa 16.06.2015, uznesením Krajského súdu Bratislava č.21CoE/392/2014-212 zo dňa 16.06.2015, zrušením príkazu na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti a zrušením upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľností zo dňa 04.08.2015, oznámením o dražbe zo dňa 21.11.2013 dražobnej spoločnosti Platíť sa oplatí s.r.o., osvedčením o vykonaní dobrovoľnej dražby zo dňa 20.12.2013, - Oznámenie o dražbe zo dňa 27.3.2014 dražobnej spoločnosti Platíť sa oplatí s.r.o., osvedčením o vykonaní dobrovoľnej dražby zo dňa 07.05.2014, oznámením o zmarení dobrovoľnej dražby zo dňa 26.05.2014, oznámením o dražbe zo dňa 7.10.2014 dražobnej spoločnosti Dražobná spoločnosť, a.s., osvedčením o vykonaní dobrovoľnej dražby zo dňa 20.11.2014, dražobnou vyhláškou zo dňa 08.06.2015, zápisnicou o dražbe nehnuteľností zo dňa 21.12.2015, zmluvou o úvere č.10/2011/FO zo dňa 08.04.2011, ako aj ďalšími listinami.

10. Súd vykonal dokazovanie dôkazmi navrhnutými stranami sporu a zistil nasledovný skutkový stav podstatný pre rozhodnutie:

11. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručenému dňa 18.09.2013 Exekútorskému úradu so sídlom Hlavná 15, Prešov bolo pod sp. zn. Ex 1590/2013 začaté exekučné konanie v prospech oprávnených 1. J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, Bratislava a 2. A. K. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. R. V. XX, Bratislava proti povinným žalobcom 1/ a 2/. Exekučným titulom je notárska zápisnica N 8/2013, Nz 988/2013 napísaná na Notárskom úrade v Bratislave dňa 14.01.2013 notárom E. H. Y., so sídlom L. 4, Bratislava, predmetom ktorej je uznanie dlhu vo výške 87.374,- eur s úrokom 10% ročne, kde sa povinní zaviazali dlh splatiť jednorazovo najneskôr do 30.06.2013. Súdnemu exekútorovi - intervenientovi bolo dňa 15.10.2013 doručené poverenie Okresného súdu Bratislava IV č. 5104083867 zo dňa 08.10.2013 na vykonanie exekúcie na základe predmetnej notárskej zápisnice. Dňa 22.10.2013 intervenient vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo žalobcovi 1/ A. G. doručené do vlastných rúk dňa 29.10.2013 a žalobkyni 2/ H. G. doručené do vlastných rúk dňa 28.10.2013.

12. Následne po vydaní upovedomenia o začatí exekúcie dňa súdny exekútor dňa 23.10.2013 vydal upovedomenie o začatí exekúcie predajom spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX, XXXX a XXXX, pre okres Bratislava IV, obec: BA - G. X. Y., k.ú. G. X. Y. a uplatnil v katastri nehnuteľností na príslušnom liste vlastníctva zápis informačnej poznámky č. P-XXXX/XX.

13. Z listinných dôkazov ďalej vyplynulo, že voči exekúcii povinní 1/ a 2/ podali v zákonnej lehote námietky a žiadali exekúciu predajom nehnuteľnosti zastaviť, Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XX zo dňa 03.03.2014 námietky zamietol a vyhlásil za neprípustnú exekúciu predajom nehnuteľností.

Súdny exekútor následne dňa 10.04.2014 vydal upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť a dňa 11.04.2014 exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti, čomu predchádzalo, že listom zo dňa 05.11.2013 záložný veriteľ Privatbanka, a.s. oznámil žalobcovi 1/ začatie výkonu záložného práva na nehnuteľnosti, nakoľko zabezpečená pohľadávka nebola riadne a včas splatená.

14. Žalobcovia 1/ a 2/ voči zriadeniu exekučného záložného práva na nehnuteľnostiach zapísaným na Správe katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, obec Bratislava - m.č. G. X. Y., katastrálne územie G. X. Y., LV č.XXXX (aj LV č. XXXX, LV č.XXXX) podali námietky, Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014 vyhlásil exekúciu zriadením exekučného záložného práva za neprípustnú a uznesením č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014 zastavil exekúciu predajom nehnuteľností. O odvolaní oprávnených (v exekučnom konaní EX-XXXX/XX) Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, že uznesením č.k. 21CoE/395/2014-216 zo dňa 16.06.2015 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014 a uznesením č.k. 21CoE/392/2014-212 zo dňa 16.06.2015 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č.k. XXEr/XXXX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2014.

Súdny exekútor vydal Zrušenie príkazu na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti zapísané na LV LV č.XXXX (č.XXXX, LV č. XXXX) a Zrušenie upovedomenia o začatí exekúcie predajom nehnuteľností dňa 04.08.2015, na základe čoho kataster vykonal výmaz poznámky o predaji nehnuteľností a zápis o zriadení exekučného záložného práva v exekučnom konaní EX-1590/13.

15. Súd ďalej z listinných dôkazov zistil, že dňa 23.12.2013 o 10,00 hod. sa konala dobrovoľná dražba nehnuteľnosti zapísanej Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislava, obec Bratislava - m.č. G. X. Y., katastrálne územie G. X. Y. na LV č.XXXX, parcely registra „C“ parcelné č. XXXX/XXX, o výmere 130 m², záhrady, parcelné číslo XXXX/XXX, o výmere 51 m², ostatné plochy, parcelné číslo XXXX/XXX, o výmere 180 m², zastavané plochy a nádvorí, parcelné číslo XXXX/XXX, o výmere 13 m², záhrady, stavby: súpisné číslo XXXX, na parcele č.XXXX/XXX, druh stavby: 10 - L. 3, vo vlastníctve povinných - žalobcov 1/ a 2/rade, v spoluvlastníckom podiele 1/2, s najnižším podaním 319 000,- eur, dražobná spoločnosť Platíť sa opatí s.r.o., ktorá dražbu realizovala, predmet dražby nevydražila, nakoľko žiaden účastník neurobil najnižšie podanie. Druhá dobrovoľná dražba sa konala dňa 07.05.2014 o 11,30 hod., predmet dražby vydražil vydražiteľ G. G. za cenu 322. 000,- eur, súdnemu exekútorovi bolo dňa 28.05.2014 doručené oznámenie dražobnej spoločnosti o zmarení dobrovoľnej dražby, nakoľko vydražiteľ G. G. v stanovenej lehote nezaplatil cenu dosiahnutú vydražením.V poradí tretia dobrovoľná dražba sa mala konať dňa 20.11.2014 o 10:40 hod., s najnižším podaním 425. 000,- eur, dražba, ktorú mala realizovať nová dražobná spoločnosť - Dražobná spoločnosť, a.s. na bola neúspešná, nakoľko do začatia dražby nikto nezložil dražobnú zábezpeku. Navrhovateľom dražieb bola Privatbanka, a.s.

16. Dňa 12.12.2014 bolo intervenientovi doručené súdnym exekútorom E.. V. J. so sídlom Exekútorského úradu v Šali upovedomenie o začatí exekúcie voči žalobcom 1/ až 4/. Prvá dražba nehnuteľností - „RD L. 3“ sa konala 16.07.2015 o 14: 00 hod. s najnižším podaním 366 000,- eur, dražba úspešná nebola, nikto nezložil dražobnú zábezpeku. Opakovanú dražbu predmetných nehnuteľností vykonal súdny exekútor E.. V. J. dňa 21.12.2015 s najnižším podaním celej nehnuteľnosti 183. 000,- eur na základe súhlasu so znížením ceny najnižšieho podania určenej znaleckým posudkom na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava IV č.k. XXEr/XXXX/XXXX zo dňa 5.10.2015, na dražbe sa zúčastnili 4 dražitelia, príklep bol udelený dražiteľovi L. L. za celkové najvyššie podanie 265. 000,- eur za všetky spoluvlastnícke podiely.

17. Súd ďalej zistil, že žalobca 1/ ako dlžník uzavrel s veriteľom - Privatbanka, a.s. dňa 08.04.2011 zmluvu o úvere č.10/2011/FO, na základe ktorej poskytla Privatbanka, a.s. dlžníkovi dlhodobý úver v sume 1. 150. 000,- eur , za účelom čiastočného refinancovania nákladov na výstavbu nehnuteľností - rodinných domov L. 1 - súpisné číslo XXXX, E. XX - súpisné číslo XXXX, E. XX - súpisné číslo XXXX a rodinný dom L. X - súpisné číslo XXXX. Dlžník sa zaviazal splatiť poskytnuté peňažné prostriedky postupne do 31.3.2013, prednostne z predaja rodinných domov, a to do 31.12.2011 sumu 325. 000,- eur, do 30.06.2012 sumu 275. 000,- eur, do 29.12.2012 sumu 275. 000,- eur a do 31.03.2013 sumu 275. 000,- eur.

Podľa článku III., bodu 4 písm. f) zmluvy bol veriteľ oprávnený zrealizovať predaj ktoréhokoľvek rodinného domu za kúpnu cenu vo výške 275 000,- eur postupom upraveným v Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č.10/2011/FO, kde sú ako záloh uvedené rodinné domy.

18. Žalobcovia 1/ až 4/ žiadosťou zo dňa 17.12.2018 požiadali žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, žalovaný listom zo dňa 20.06.2019 oznámil, že sú splnené predpoklady na postup podľa § 16 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z., nakoľko z predmetného podania je zrejmé, že žiadatelia poukazujú na rovnaké skutkové okolnosti, ktorými odôvodnili uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody predchádzajúcou žiadosťou zo dňa 16.06.2014, kde žalovaný oznámil výsledok predbežného prerokovania nároku na náhradu škody zo dňa 15.12.2014, doručený dňa 29.12.2014. Podanie žalobcov zo dňa 17.12.2018 bolo vyhodnotené ako opakovaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

19. Súd zistený skutkový stav právne posúdil nasledovne:

19.1. Podľa § 3 ods. 1 písm. a/,d/, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených

týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

19.2. Podľa § 4 ods.1 písm. a/ bod 3 cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

19.3. Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

19.4. Podľa § 6 ods. 1,2 cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

19.5. Podľa § 9 ods. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje výkon právomoci orgánom verejnej moci, pri ktorom dôjde k porušeniu právnou normou ustanoveného predpísaného postupu alebo k porušeniu účelu, ku ktorému postup orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci smeruje. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

19.6. Podľa § 15 ods. 1 cit. zák., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

19.7. Podľa § 16 ods. 4 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

19.8. Podľa § 17 ods.1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Súd po posúdení podstatných skutkových tvrdení strán, ich právnych argumentov a po vykonaní navrhnutých dôkazov a ich vyhodnotení dospel k názoru, že nároku žalobcov nie je možné vyhovieť.

21. Zodpovednosť štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je jednou z foriem objektívnej zodpovednosti štátu, pričom štát zodpovedá za škodu za súčasného splnenia zákonných podmienok, ktorými sú existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, resp. nesprávnym úradným postupom, pričom všetky predpoklady musia byť splnené súčasne.

Škodou sa podľa výkladu súdnej praxe rozumie majetková ujma poškodeného, ktorú je možné objektívne vyjadriť v peniazoch. Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, pričom obe tieto formy sú rovnocenné. V zmysle judikatúry sa za skutočnú škodu považuje majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v zmenšení existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp. aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky vyplývajúce z toho, že navrátenie do predošlého stavu nebolo dobre možné alebo účelné. Ušlým ziskom je majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá spočíva v tom, že nedošlo k rozmnoženiu majetkových hodnôt poškodeného, ktoré bolo možné odôvodnene očakávať so zreteľom na obvyklý chod vecí.

Na vznik práva na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené podmienky vyplývajúce z tzv. príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom, resp. nezákonným rozhodnutím a vzniknutou škodou, t.j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu a vydaniu nezákonného rozhodnutia, nevznikla by ani škoda. Vzniknutá škoda v podobe skutočnej škody, alebo ušlého zisku musí byť spôsobená bez pochybností práve nesprávnym úradným postupom, škoda ani nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie ešte nezakladajú zodpovednosť za škodu a tomu korelujúce právo na jej náhradu. Príčinná súvislosť musí byť nielen tvrdená, ale musí byť bezpečne preukázaná, pričom povinnosť tvrdenia, bremeno tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, týkajúce sa príčinnej súvislosti v civilnom procese, zaťažuje v zásade tú stranu sporu, ktorej tvrdenie má byť preukázané, teda poškodeného. Vzťah medzi príčinou a jej následkom musí byť pritom bezpečne preukázaný a bezprostredný.

22. Teória procesného práva podmieňuje úspech strany v spore unesením dvoch bremien. Jednak bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a bremena skutočnosti preukázať. Strany sporu sú povinné označiť na preukázanie svojich tvrdení dôkazy. Iniciatíva pri navrhovaní a zabezpečovaní dôkazov je teda zásadne na stranách sporu. Tá strana, ktorá dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení neoznačila, nesie nepriaznivé dôsledky rozhodnutia súdu, vychádzajúceho zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Taktiež rovnaké následky postihujú aj tú stranu, ktorá síce dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení navrhla, avšak ich hodnotenie vykonané súdom dospelo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je spoľahlivo preukázané (súd tvrdenie nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov, prípadne na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

23. V danom prípade súd dospel k záveru, že žalobcovia dôvodnosť nároku na náhradu škody v podobe ušlého zisku vo výške 300.000,- eur s príslušenstvom, ktorá im mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex XXXX/XXXX nepreukázali.

24. V prvom rade je potrebné uviesť, a súd sa v uvedenom smere v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovaného, ako aj intervenienta na strane žalovaného, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 16C442/2015 už súd rozhodol v právnej veci s identickým predmetom konania, t.j. o nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za účasti totožných strán sporu, pričom žaloba v aktuálne vedenom konaní o náhradu škody vo výške 300.00,- eur je odôvodnená v zásade rovnakými skutkovými tvrdeniami ako žaloba v konaní 16C442/2015, len s malými rozdielmi. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom č.k. 16C 442/2015 - 440 zo dňa 01.03.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 15Co 247/2017-507 zo dňa 18.12.2019, ktorý zamietajúce rozhodnutie prvoinštančného súdu potvrdil. Rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 27.01.2020. S poukazom na uvedenú skutočnosť súd pri rešpektovaní princípu právnej istoty v rámci posudzovania nároku žalobcov vychádzal z predmetných rozhodnutí.

25. Vo vzťahu k nezákonným rozhodnutiam a nesprávnemu úradnému postupu súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex XXXX/XXXX súd rovnako ako žalovaný a intervenient poukazuje na skutočnosť, že žalobcovia žalobu v prípade inej nehnuteľnosti skutkovo odôvodnili v podstate rovnakými skutkovými okolnosťami ako v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/442/2015, kde taktiež namietali údajne nezákonné rozhodnutia i nesprávny úradný postup súdneho exekútora v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex XXXX/XXXX. Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 15Co 247/2017 - 507 zo dňa 18.12.2019, kde v bode 12. odôvodnenia konštatoval, že „v danom prípade

intervenient vydal upovedomenie o začatí exekúcie predajom nehnuteľnosti v dôsledku čoho bola na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností vyznačená poznámka o prebiehajúcom exekučnom konaní, čím mala byť žalobcom 1. až 4. rade spôsobená škoda. Vedenie exekúcie predstavuje zásah do osobnej a majetkovej sféry povinného. Doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému vyvoláva viacero účinkov, predovšetkým má vplyv na jeho dispozičné právo k vlastnému majetku. V čase vzniku sporu bol povinný po doručení upovedomenia o začatí exekúcie viazaný generálnym zákazom nakladať s majetkom, ktorý podliehal exekúcii, bez ohľadu na to, či sa aktuálne vykonávala exekúcia formou predaja toho-ktorého druhu majetku. Skutočnosť, že Okresný súd Bratislava IV uznesením č.k. 16 U zo dňa 03.03.2014 vyhlásil exekúciu za neprípustnú, sa týkala iba upovedomenia o začatí exekúcie predajom spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti povinných, a to žalobcov 1., 2. rade, no v žiadnom prípade tým neboli podiely povinných na dotknutých nehnuteľnostiach vyňaté z majetku, ktorý podliehal exekúcii, v prípade splnenia formálnych podmienok mohli byť opätovne predmetom exekučného predaja. Odvolací súd má za to, že exekúcia bola zapríčinená priamo povinnými, t.j. žalobcami 1. až 4. rade, ktorí si svoj záväzok neplnili riadne a včas, keď po doručení upovedomenia nemohli podľa vlastnej vôle nakladať so svojim majetkom. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie uvedenom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že žalobcom nemohla vzniknúť škoda v príčinnej súvislosti s rozhodnutím, či postupom intervenienta, a to ani v prípade, že by disponovali súhlasom Privatbanky, a. s. ako záložného veriteľa, aby predmetnú vec predali podľa vlastného uváženia, pretože by to nemalo vplyv na inhibitórium. Súhlas záložného veriteľa daný povinným by bol na účely exekučného konania bezpredmetný. Ak by žalobcovia 1. až 4. rade tento zákaz porušili a predmetné nehnuteľnosti by predsa predali podľa vlastného uváženia, išlo by o protiprávne konanie, s možným trestnoprávnym postihom a pokiaľ neboli oprávnení disponovať so svojim majetkom, nemohla im v takom prípade vzniknúť ani škoda, keď obmedzenie ich dispozičného práva bolo plne v súlade so zákonom“.

Vychádzajúc zo skutkového stavu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex XXXX/XXXX a z právneho záveru Krajského súdu v Bratislave v rozsudku č.k. 15Co 247/2017 - 507 zo dňa 18.12.2019 je súd názoru, že exekúcia vedená pod sp. zn. Ex XXXX/XXXX bola zapríčinená samotnými žalobcami, nakoľko svoj záväzok voči záložnému veriteľovi Privatbanka, a.s. riadne a včas nesplnili, sami zapríčinili, že ich dispozičné právo nakladať so založenými nehnuteľnosťami, vrátane rodinného domu súp. č. XXXX - L. 3, zapísaného na LV č. XXXX, k. ú. G. X. Y. bolo obmedzené. Súdny exekútor pri vykonávaní exekúcie sp. zn. Ex XXXX/XXXX neporušil žiadne ustanovenie Exekučného poriadku, ako ani iného právneho predpisu a teda nie je možné v tomto prípade dospieť k záveru o existencii nezákonných rozhodnutí, ako ani nesprávneho úradného postupu v intenciách zákona č. 514/2003 Z. z.

26. Čo sa týka škody, žalobcovia jej existenciu odôvodnili znehodnotením bonity a znížením predajného potenciálu a celkovej nadobudnutej „toxicity“ nehnuteľnosti, čo bolo spôsobené súdnym exekútorom, nakoľko exekúcia bola sprevádzaná fatálnym prepadom hodnoty nehnuteľnosti. Súd sa opätovne stotožnil s argumentáciou žalovaného, že ušlý zisk sa prejavuje stratou očakávaného výnosu a pravdepodobnosť rozmnoženia majetku nepostačuje. S istotou musí byť preukázané, že pri pravidelnom behu vecí mohli žalobcovia očakávať zväčšenie majetku, pričom ku ktorému nedošlo práve v dôsledku škodnej udalosti. Určujúce je, akému majetkovému prospechu malo reálne dôjsť a zabránilo tomu konanie škodcu, o aký dosiahnuteľný, nie hypotetický prospech žalobcovia ako poškodení došli.

Aj z ustálenej judikatúry nesporne vyplýva, že pri posudzovaní prípadnej výšky ušlého zisku nestačí určenie výšky ušlého zisku rozdielom medzi dosiahnutou a hypoteticky dosiahnuteľnou trhovou cenou porovnateľnej nehnuteľnosti, ale je potrebné reálne preukázať (riadnymi dôkaznými prostriedkami), že v označenom období by poškodení skutočne dosiahli zisk v tejto výške, pričom na tento účel nie je postačujúca abstraktná matematická kalkulácia. Najvyšší súd SR v otázke vzniku ušlého zisku pri predaji nehnuteľnosti obdobne konštatoval, že „výška odplaty pri predaji nehnuteľnosti, t. j. cena nehnuteľnosti, ktorá navrhovateľovi nebola zaplatená následkom neuzavretia kúpnej zmluvy, nie je zisk. Ušlý zisk je ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.02.2010, sp. zn. 2 Cdo 210/2008).

27. Žalobcovia za rozhodnú pre vyčíslenie škody považujú cenu nehnuteľnosti vo výške 565.000,- eur, pričom v predmetnej veci bol vypracovaný aj znalecký posudok č. 71/2015 zo dňa 19.03.2015 A. C. O., kde bola všeobecná hodnota RD L. 3 - súp. č. XXXX stanovená vo výške 366.000,- eur. Navyše z dôvodu, že prvá dražba realizovaná súdnym exekútorom E. V. J. dňa XX.XX.XXXX s najnižším podaním 366.000,- eur bola neúspešná, nikto nezložil dražobnú zábezpeku, je zrejmé, že ani táto cena nezodpovedala reálnej cene nehnuteľnosti. Až opakovaná dražba, ktorú realizoval súdny exekútor E. V. J. dňa 21.12.2015, vygenerovala z ceny najnižšieho podania 183.000,- eur licitáciou cenu 265.000,-

eur, zodpovedajúcu reálnej hodnote RD so súpisným č. XXXX. Je potrebné uviesť, ako tvrdil žalovaný a aj intervenient, že v čase vyhlásenia opakovanej dražby, v čase obhliadky a v čase konania samotnej opakovanej dražby rodinného domu neboli na LV č. XXXX, k. ú. G. X. Y. žiadne poznámky a zápisy týkajúce sa namietaného exekučného konania sp. zn. Ex XXXX/XXXX, ktoré by ovplyvnili predajnosť RD súp. č. XXXX. Ak aj žalobcovia v konaní tvrdili, že skutočná cena RD súp. č. XXXX bola na úrovni 565.000,- eur, proti udeleniu príklepu nevzniesli námietky, čo možno stotožniť s tým, že de facto aprobovali reálnosť ceny RD súp. č. XXXX generovanej na predmetnej opakovanej dražbe, ako tvrdil aj žalovaný.

V rozsudku sp. zn. 6Co/606/2014 zo dňa 06.10.2014 Krajský súd v Bratislave vyslovil: „Aj v prípade, ak by potvrdenia realitných kancelárií preukázali, že v danej lokalite sa predávajú nehnuteľnosti za vyššiu trhovú cenu, táto informácia by pre predmetné konanie bola irelevantná, pretože vo vzťahu ku konkrétnej nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne by o ničom nevypovedala. Práve vypracovaný znalecký posudok odráža reálny stav nehnuteľnosti, bol vypracovaný na základe ohliadky nehnuteľností a preto porovnanie s cenami iných nehnuteľností v danej lokalite pre toto konanie nemá výpovednú hodnotu. Navyše, ak by aj predmetné nehnuteľnosti boli ocenené na vyššiu cenu než bola hodnota určená predmetným znaleckým posudkom, táto skutočnosť by ešte nezaručila, že by bol predmet dražby vydražený za túto vyššiu cenu. Rozdiely cien nehnuteľností určených znaleckými posudkami nie sú dôvodom neplatnosti dražby. Cena predmetu dražby je generovaná na dražbe a cena zistená znalcom je len procesným predpokladom dražobníka. Súd prvého stupňa procesne správne zamietol návrh žalobkyne na doplnenie dokazovania ohľadne ohodnotenia predmetu dražby prostredníctvom ponúk realitných kancelárií. V tomto smere odvolací súd uvádza, že aj v prípade, ak by sa realitné kancelárie vyjadrili, že v danej lokalite sa predávajú nehnuteľnosti za vyššiu trhovú cenu, táto informácia by pre predmetné konanie bola irelevantná. Táto informácia by vo vzťahu ku konkrétnej nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom dražby, o ničom nevypovedala.“

28. Vo vzťahu k príčinnej súvislosti súd uvádza, pričom sa v celom rozsahu stotožnil s argumentáciou žalovaného, že podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Vzťah príčiny a následku musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. (uznesenie NS SR zo dňa 31.01.2012, sp. zn. 6 M Cdo 11/2010, uznesenie ÚS SR zo dňa 13.10.2009, sp. zn. III. ÚS 328/09).

Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda, za ktorú je náhrada žalobcami v tejto veci požadovaná. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom žalobcov ako poškodenými a označenými nezákonnými rozhodnutiami, ako aj nesprávnym úradným postupom sa zisťuje príčinná súvislosť. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je teda potrebné posúdiť všeobecné súvislosti vzniku škody a skúmať, ktorá príčina škodu vyvolala. (rozsudok NS SR zo dňa 29.03.2007, sp. zn. 3 Cdo 32/2007, R 28/2008 i nález ÚS SR zo dňa 29.01.2009, sp. zn. I. ÚS 177/08).

V danom prípade je súd názoru, že priama príčinná súvislosť medzi žalobcami napadnutými rozhodnutiami, ako aj nesprávnym úradným postupom a tvrdenou škodou neexistuje, záver, že v danom prípade príčinou vzniku domnejšej škody bolo vydanie napadnutých rozhodnutí, resp. nesprávny úradný postup zo súdneho exekútora - intervenienta na strane žalovaného nie je možné prijať.

K prípadnému vzniku škody vo výške 300.000,- eur s príslušenstvom, ktorú žalobcovia v konaní uplatnili, mohlo dôjsť len v príčinnej súvislosti so speňažením nehnuteľnosti súp. č. XXXX v rámci opakovanej exekučnej dražby, ktorú realizoval súdny exekútor E.. V. J. dňa 21.12.2015 v rámci exekučného konania vedeného pod sp. zn. EX XXXX/XX, údajné nezákonné rozhodnutia i nesprávny úradný postup intervenienta v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. Ex XXXX/XXXX tak nezakladajú existenciu príčinnej súvislosti. Obidve exekučné konania sú samostatnými konaniami vykonávanými z dôvodu porušenia povinnosti žalobcov riadne a včas plniť svoje záväzky voči záložnému veriteľovi Privatbanka, a.s. a v žiadnom prípade ich nemožno zamieňať, prípadne kumulovať. V danom smere je potrebné opäť stotožniť sa s argumentáciou žalovaného.

Tento záver vyplýva aj z bodu 13. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 15Co 247/2017 - 507 zo dňa 18.12.2019, kde súd konštatoval, že „v predmetnej veci sa žalobcovia v 1. až 4. rade iba hypoteticky domnievajú, že na základe vydania upovedomenia o začatí exekúcie predajom ich spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnosti došlo k výkonu záložného práva bankou, pretože to boli práve oni, ktorí si neplnili svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere č. 10/2011/FO, zo dňa 8.4.2011,

keďže riadne a včas úver nesplácali a tak záložný veriteľ využil svoje právo na začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam (5.11.2013, č.l. 27 spisu). Banka tak mohla urobiť kedykoľvek od momentu, keď zistila, že žalobcovia v 1. až 4. rade úver riadne nesplácajú“.

29. Nakoľko žalobcovia dôvodnosť uplatneného nároku nepreukázali a neunesli tak v konaní dôkazné bremeno, súd žalobu zamietol.

30. Súd vykonal dokazovanie aj ďalšími listinnými dôkazmi, ako aj výsluchom svedka, napokon však skutočnosti, ktoré z týchto dôkazov vyplynuli nemali vzhľadom na dôvody, pre ktoré žalobu zamietol zásadný význam pre rozhodnutie, preto bolo nadbytočné sa týmito skutočnosťami podrobne zaoberať.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že aj napriek úspechu v konaní žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko žalovaný trovy konania priznať nežiadal a intervenientovi na strane žalovaného, ktorý mal vo veci plný úspech, nárok na náhradu trov konania voči žalobcom 1/ až 4/ spoločne a nerozdielne priznal v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom podpísaného súdu, písomne.

Odvolanie musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) a náležitosti odvolania podľa § 363 CSP (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP):

neboli splnené procesné podmienky,

a) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.